

Petak, 15. septembar, 2006.

Svedok Dušan Jakšić

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak 9.05 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Sudija Thelin neće danas biti prisutan, ali očekujemo da će od ponedeljka biti na sednicama. Pojavilo se još jedno pitanje. Moraćemo da izmenimo današnji raspored rada. Imaćemo dve sednice od sat i 40 minuta, što je duže nego uobičajeno, i imaćemo jednu pauzu od 20 minuta, što znači da ćemo tako raditi do 13.00 časova, a tada ćemo morati da prekinemo sa radom za danas. Tako ćemo izgubiti samo 25 minuta od zasedanja, a to ne bi trebalo da utiče na gospodu Lukića i Bulatovića, budući da su oni jutros prvi na redu. Mislim da će biti neophodno da se u to vreme organizuje pauza. Možda ste primetili da danas popodne zasedam u još dva predmeta sa dvoje sudija, i zato moramo da obavimo veliki deo posla do 14.15 časova. Dakle, radićemo jedan sat i 40 minuta, imaćemo pauzu od 20 minuta i posle toga ćemo raditi još jedan sat i 40 minuta, što znači da ćemo završiti sa radom u 13.00 časova.
Dobar dan, gospodine. Želeo bih da vas podsetim da svečana izjava koju ste dali na početku vašeg svedočenja i dalje važi.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Dobro jutro, časni Sude. Uz dozvolu Pretresnog veća, zamolio bih i gospodina Theunensa da bude ovde prisutan u ime Tužilaštva (OTP, Office of the Prosecutor).

SUDIJA PARKER: Nevidim da se bilo ko protivi, a to je i uobičajeno kada je reč o veštacima, da. Ima li još neko pitanje sa kojim bi trebalo da se pozabavimo? Gospodine Lukiću, čini mi se da vi želite da nešto kažete?

ADVOKAT LUKIĆ: Kad ste ponudili to, a mislio sam da na kraju kažem. Mi smo juče podneli molbu Pretresnom veću da se dozvoli da naš ekspertska izveštaj bude dostavljen za sedam dana kasnije u odnosu na ono kako ste vi to rekli. Ne bih da elaboriram puno, ali naš izveštaj nije mali, ima za sada negde skoro oko stotinu strana. Pokušali smo da organizujemo sa prevodilačkom službom (Conference and Language Service Section) ovde, pa se ispostavilo da su oni jako zatrpani, i zato smo poslali odmah taj ekspert izveštaj da se prevodi u Beograd, i on bi trebao tokom ovih dana da bude završen. Znači onda je samo potrebno završno, da kažem tehničko sređivanje. Ja sam sad upoznat od gospodina Weinerja da oni se ne protive tome da se taj izveštaj dostavi nešto kasnije, uz moje zaista

obećanje i planirano vreme da gospodin Vuga, ako bude dolazio na usmenu prezentaciju svog rada, dođe kao poslednji u predmetu Šljivančanina, tako da će sigurno biti sasvim dovoljno vremena da se ispuni rok od 30 dana da se Tužilaštvo upozna sa tom ekspertizom. Ja sam ovo molio, zato što je on radio tokom leta dodatno ekspertizu s obzirom da je, sećate se i sami, na kraju Tužiočevog predmeta bila prezentacija njihovih eksperata, i moralo je u vezi toga da se takođe neke stvari dopune. I to je jedina moja molba. Ja se nadam da... da ovaj, ćemo... sigurno ćemo ispuniti za sedam dana, jer već smo dobili informaciju iz Beograda da je to potpuno pri kraju.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, Gospodin Moore je želeo da prokomentariše ovo pitanje. Pokušao sam jutros da dođem do njega, ali nisam uspeo jer je na putu, tako da ću pokušati da ga kontaktiram tokom pauze da čujem njegove komentare o ovome.

SUDIJA PARKER: Mislim gospodine Weiner da Pretresno veće može da se pozabavi ovim pitanjem čak i kada bi postojao neki prigovor.

TUŽILAC WEINER: Lično mislim da neće biti prigovora. Nadam se da ćemo to pitanje moći da pokrenemo na kraju, da ćemo imati dovoljno vremena za to.

SUDIJA PARKER: Imate još dodatnih nedelju dana, gospodine Lukiću. A sada, gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, kad smo krenuli već u proceduru rešavanja tehničkih pitanja, ja bih zamolio vas za... za... instrukciju da li da ovo pitanje sada pokrenem ili na kraju današnjeg dana. Tiče se zaštićenog svedoka i naredbe ovog Pretresnog veća. Mi smo dobili juče medicinsku dokumentaciju, pa ako bi se sada time pozabavili, ja bih molio da pređemo na privatnu sednicu. S obzirom da je pitanje osetljivo, ili da to učinimo na kraju današnjeg dana. Ne znam kako bi bilo bolje za današnji raspored i zadatke koje imamo.

SUDIJA PARKER: Čini mi se da je to nešto detaljnije od pitanja o kojima smo do sada govorili. Nadam se da ćemo na kraju zasedanja pre 13.00 časova imati tri do četiri minuta da se time pozabavimo.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Dobro jutro časni Sude, dobro jutro svima u sudnici. dobar dan gospodine Jakšiću.

SVEDOK JAKŠIĆ: Dobar dan.

prevodioci: Primedba prevodilaca: Prevodioci ne čuju advokata.

SUDIJA PARKER: Molim vas da govorite glasnije gospodine Bulatoviću budući da ste daleko od mikrofona.

prevodioci: Molimo mikrofona za predsjednika Pretresnog veća.

SUDIJA PARKER: Ne dopire do prevodilaca.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Gospodine Jakšiću, ja sam advokat Momčilo Bulatović, jedan od branilaca gospodina Šljivančanina i u ime tima Odbrane gospodina Šljivančanina ja ću vam postavljati pitanja.

prevodioci: Prevodioci i dalje ne čuju advokata Bulatovića.

SUDIJA PARKER: U redu. Nastavite, gospodine Bulatoviću. Samo govorite glasnije.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Ja se trudim časnici Sude zaista glasno da govorim, ali izgleda da tehnika nešto... da li se čujemo sad? Da li je sad u redu?

SUDIJA PARKER: Čujemo prevod jasno. Nastavite. Samo zamislite da ovde nemamo nijedan mikrofona a da vi želite da gospodin Weiner čuje svaku vašu reč. Dakle, kao da govorite gospodinu Weineru.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BULATOVIĆ

ADVOKAT BULATOVIĆ: Gospodine Jakšiću ja vas molim da ona upozorenja koja ste imali juče od uvaženih kolega u pogledu načina na koji ćemo komunicirati, da ih ispoštujete. Juče je bilo malo problema jer ste žurili sa davanjem vaših odgovora, pa je to stvaralo probleme. Ja vas molim da sačekate moje pitanje i da onda, posle nekoliko sekundi date vaš odgovor.

SVEDOK JAKŠIĆ: Trudiću se.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Ja ću se truditi sa svoje strane da moja pitanja budu kratka, jasna, pa bih vas molio da i vaši odgovori budu konkretni, tako ćemo vrlo brzo ovo nadam se privesti kraju.

SVEDOK JAKŠIĆ: U redu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Juče sam čuo da ste vama, rekli ste, neposredno pretpostavljeni, govorim o periodu od 2. oktobra 1991. godine, bio

gospodin Mrkšić. Jel' tako?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste bili često na referisanju svakodnevno skoro kod gospodina Mrkšića, i da ste bili na referisanju u Komandi Prvog jurišnog odreda. Da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Na referisanju sam bio kod gospodina Mrkšića, mi smo dobijali operativne zadatke. Sa mnom na referisanju je bio i major Tešić, a u Komandi Prvog jurišnog odreda smo mi davali zadatke komandirima četa.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste dobijali naredbe od gospodina Mrkšića, naređenja?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste te naredbe ili naređenja dobijali pismeno ili usmeno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Sva naređenja su išla usmeno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste ikad videli i jedno naređenje koje je potpisao gospodin Mrkšić, znači pismeno naređenje, koje se odnosi na jedinicu Teritorijalne odbrane "Petrova gora"?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se, mislim da nisam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ove izveštaje koje ste vi podnosili prilikom referisanja, da li su to bili pismeni izveštaji ili usmeni vaši izveštaji?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Izveštaji su bili usmeni, ali sam na referisanju imao notes koji sam beležio i prenosio komandirima četa... usmeno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Naređenja koja ste dobijali od komandanta Prvog jurišnog odreda, gospodina Tešića, da li su ona bila pismena ili usmena?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Komanda je bila u istoj kući, znači Prvog jurišnog odreda i odreda Petrove Gore tako da smo saradivali, da smo bili bliski. Usmeno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Samo jedna intervencija, časni Sude na transkript. Na strani 5... a da, evo ispravljeno je, izvinjavam se. Svoja naređenja koja ste vi izdavali komandirima četa kao svojim potčinjenima, da li ste ih izdavali usmeno ili pismeno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tokom borbenih dejstava tolika je bila dinamika da nije bilo mogućnosti da se administrativno, znači pismeno da se pišu naredbe i predaju. Sve je išlo usmeno ili radiofonijom.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nakon referisanja u Komandi Operativne grupe i dobijanju zadataka koje ste kasnije razrađivali u Komandi

Prvog jurišnog odreda, da li ste imali nekih primedbi da tako kažem, mada to nije vojnički termin, na naredbe koje ste dobili u smislu neke njihove izmene, dopune i promene obaveštavanja pretpostavljenog o razlozima eventualne izmene ili bilo čega?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Izmene nije bilo nikada, niti razloga, jedino trećega, kad sam morao kompletan odred Petrova gora da sam morao razvući znači za duplo širi prored, da sam morao pomeranje vršiti četa do Leve bare - što nije bilo u planu do tada. Jedino je to bila izmena, a nisam imao primedbe, jer sam smatrao da je to normalno kako je rekao gospodin Mrkšić, da teritorijalci pošto znaju grad, da budu ispred sa gardijskim bataljonima, pošto znaju grad, mesto, put dvorište, sve ostalo. Da budu kao vodiči.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Jakšiću, samo malo lakše bih vas molio zbog prevodilaca. Da li ćemo se onda složiti da iz ovoga proizilazi da je gospodin Mrkšić imao znači uvida pravilnog u situaciju na terenu, da je izdavao kvalitetne naredbe i da je on bio starešina sa izraženim autoritetom u smislu tih naredbi?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: E, sad da dođemo do jednog pitanja koje nas jako zanima, a tiče se ove sednice Vlade ili sastanka članova Vlade u Vukovaru 20. novembra, o kome ste nešto juče ovaj, govorili. Mene interesuje kada ste vi toga dana i odakle došli u Vukovar, u "Velepromet", znači 20. jedanaesti 1991. godine?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam u Vukovaru bio celo vreme. Relacija mi je bila ili Štab ili "Velepromet" ili Komanda Južne operativne grupe. Te tri distance stalno su se smenjivale.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako sam ja vas juče dobro razumeo...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... vi tada niste imali nikakvu funkciju...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne, tada ne... Ja nisam sudelovao recimo na napad na Milovo brdo. 17. novembra sam prisustvovao sastanku na kome se odlučivalo šta raditi posle oslobođenja Vukovara u Vukovaru, šta raditi sa jedinicama Teritorijalne odbrane posle toga perioda, da se postavi policija na punktovima za kontrolu građana. Pošto je Vukovar razrušen, centar je trebao da bude "Velepromet" i oko njega. Znači, institucije gradske bi trebale tu da budu stacionirane, pošto je seljiv deo grada; trebali smo da da formiramo sud, ambulante, sanaciju "Vuteksa" i tako dalje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate na koji način ste vi obavešteni da će doći predstavnici Vlade SAO Krajine, da tako skraćeno je zovem, to je Slavonija, Baranja i Zapadni Srem, da će doći toga dana u Vukovar?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ja nisam bio ni obavešten, sasvim slučajno

sam se sreo sa Milošem Vojnovićem tada. I video da... on mi je onda rekao da će biti članovi Vlade i... sa Goranom Hadžićem.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Ima greška. Intervencija u transkriptu stranica 8. red 2. piše Šljivančanin, treba da piše Vojnović.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate gospodine Jakšiću, koliko je sati bilo kada ste vi došli u "Velepromet"? I da li je taj susret vaš sa gospodinom Vojnovićem bio u "Veleprometu", taj slučajni susret?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: To je bilo negde znači kad su oni dolazili, tu smo se našli. Znači negde oko podne, recimo. Oko podne, tu negde.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste pre nego što ste otišli kod gospodina Mrkšića, o čemu ćemo govoriti...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Osim sa gospodinom Vojnovićem razgovarali o toj temi još sa nekim od članova Vlade?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate koliko je bilo sati kada ste otišli kod gospodina Mrkšića - kada već imate ovu odrednicu da je to bilo oko podne kada ste razgovarali sa gospodinom Vojnovićem?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Znači, odmah negde posle... odmah posle njegovog razgovora, mislim, nisam siguran da li sam još sa Goranom posle bio, nisam siguran da li sam bio pre ili posle, ali sam otišao kod gospodina Mrkšića da to izložim i da prenesem stavove.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada ste se vratili od gospodina Mrkšića u "Velepromet"?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nisam se dugo zadržao sa gospodinom Mrkšićem. Znači, samo sam mu preneo, bio je decidan: ne dolazi u obzir da se civili prepuste teritorijalcima i sudu ovamo, tu je bio decidan. I ja sam samo vratio se i preneo mu stavove gospodina Mrkšića.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam ako možete, kada se već sećate da je bilo oko 12.00 časova kad ste razgovarali sa Vojnovićem da mi kažete nakon koliko vremena ste se vratili u "Velepromet"?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao oko podne. Sad oko podne može biti i sat, dva i pre i posle, tako negde. Ja ne mogu sad tačno vreme. 15 godina je bilo pre toga. Moram misliti šta sam juče ručao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Zato i pitam.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Recite mi da li je taj sastanak u "Veleprometu" počeo kada ste se vi vratili od gospodina Mrkšića?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se tačno, ali znam da nisam prisustvovao celom sastanku, ni uvodnom izlaganju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate ko je podneo to uvodno izlaganje, kada kažete da niste prisustvovali uvodnom izlaganju? Znači znate da je bilo uvodno izlaganje?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se možete setiti koliko je vremenski trajao taj sastanak Vlade?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste ostali do kraja sastanka koji je održan?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ni to se ne sećam tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Onaj snimak koji vam je juče prikazan od strane Odbrane gospodina Mrkšića...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate po kadrovima, po atmosferi i po svemu, je li to snimak koji je napravljen nakon sastanka u "Veleprometu"?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: To je snimak bio pre sastanka kad sam... kad je došao Goran Hadžić i Dokmanović, i delegacija kad je bila opštine Jagodina, ja sam se sa njima... znači to je bilo pre sastanka, ja sam se sa njima upoznao kad su mi čestitali oslobođenje Vukovara.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi reći u kom ste svojstvu vi prisustvovali tom sastanku? Kada kažete da su vama čestitali oslobođenje Vukovara?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nisu samo čestitali meni, čestitali su svim Vukovarčanima, znači svim građanima su čestitali, pa ujedno i meni tu, kad sam bio prisutan.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Moje pitanje je bilo u kom ste svojstvu vi bili, kada znamo da nemate nikakvu funkciju, a rekli ste da ste se povukli iz...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... iz vojske, iz političkog života, ne bavite se time, pa me zanima u kom ste svojstvu bili prisutni?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Dokmanović i Goran Hadžić su znali šta sam radio i gde sam bio. I dok sam bio na tim funkcijama, mi smo se... mi smo... se sastajali na neki način, znali su me, cenili su me. I eto, po tom pitanju samo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kad smo već kod tog sastanka, ne sećate se ko je imao uvodno izlaganje, znate da je bilo, interesuje me da li je neko predsedavao tim sastankom, bio predsedavajući, da li se toga sećate?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Rekao sam da nisam bio na uvodnom izlaganju zato što nisam znao. Znači, nisam prisustvovao početku, nisam znao koja tema se donosi, šta će biti, znači nisam jednostavno zapamtio o čemu se razgovaralo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da li je Željko Ražnatović Arkan prisustvovao tom sastanku?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Čim je bio tamo vrujem da je, ne sećam se dobro.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne sećate se da je bio u sali?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Sećam se, video sam sa onih snimka samo da... bio je sa Goranom, ne sećam se tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate u kom svojstvu je Željko Ražnatović Arkan bio u "Veleprometu" toga dana sa Goranom Hadžićem?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Bio je u pratnji gospodina Hadžića.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Malopre rekoste da ste sa Hadžićem održavali kontakte i za vreme dok ste bili na funkcijama na kojima ste bili, pa me zanima da li je sa gospodinom Hadžićem uvek u pratnji bio Željko Ražnatović Arkan...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... u prilikama kada ste se vi sretali i viđali?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste bili iznenađeni kada ste videli Željka Ražnatovića Arkana na ovom sastanku i uopšte u "Veleprometu" 20. jedanaestog?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi objasniti zašto niste bili iznenađeni?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Arkan je bio u obezbeđenju gospodina Badže, komandanta TO-a Severne Operativne grupe, i tamo sam ga viđao par puta, tako da nisam ništa posebno bio iznenađen.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi objasniti ko je Badža? Da bi Pretresnom veću i nama, neki znamo, čuli smo, tužilac verovatno ne zna, ili možda zna, pa nam pojasnite malo ko je Badža?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Sad... Badža smo tako zvali svi. To mu je bilo kao nadimak, a Radovan Stojković, Stojiljković, ne znam tačno, tako nekako se zvao. Čini mi se. Jel' tako beše, čini mi se?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne znam gospodine Jakšiću, vi ste bili sa njim, pa...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Jesam, al' smo se oslovljavali samo sa "komandante" i tako.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi reći, taj Radovan Stojković, Stojčić, taj Badža, koju funkciju je on imao u Vukovaru? Pomenuli ste sada neku Teritorijalnu odbranu, pa me zanima šta je?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: On je bio komandant TO-a Severne Operativne grupe sa sedištem u Erdutu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li je na ovom sastanku 20. jedanaestog bio prisutan neko od komandnog kadra Operativne grupe Sever?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate ko je sve od članova Vlade o kojoj govorimo bio prisutan 20. jedanaestog u "Veleprometu", po vašem sećanju. Videli ste snimak, verovatno vas je podsetio?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ponavao sam Vojnovića, poznavao sam Radeta Leskovca, poznavao sam Gorana Hadžića, poznavo sam Slavka Dokmanovića... Sad ove, ne sećam se tačno po imenu i prezimenu. Njih nisam toliko pre rata poznavao da, da bi se sad setio ko su bili.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam znači nešto ime Borislav Bogunović?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ko je Borislav Bogunović bio u Vladi, da li se sećate?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Znam da je Borislav Bogunović bio iz Negoslavaca, a koju je funkciju imao u Valdi, ne znam tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako bih vam ja rekao da je on bio ministar unutrašnjih poslova, da li bi vam to osvežilo pamćenje, odnosno sećanje?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Teško. Jer nisam kasnije s njim saradivao, saradivao sam sa ovim koji su formirali jedinicu, koji su tražili objekte za formiranje stanice milicije, s njima sam saradivao, sa njim nisam posle.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dok ste bili na mestu komandanta TO "Petrove gore", da li ste tada imali saradnju sa Bogunovićem?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste ga viđali u Vukovaru?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se. Mislim da ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste ga eventualno viđali u Dalju, Negoslavcima, Šidu?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate šta je radio? U kojim ste to okolnostima se vi videli sa njim: privatno, službeno, po nekom zadatku?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Stalno je bilo u prolazu, samo smo se pozdravili, nismo komentarisali puno, jer pre rata se nismo poznavali, nismo se družili, tako da nismo bili baš prisni.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da vas pitam, da li se sećate ponovo ovog sastanka pošto je on jako interesantan svima, da li su usvojeni neki zaključci na tom sastanku, sa tog sastanka? Da li je Vlada donela i usvojila neke zaključke?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Sećam se da sam nasamo sa Goranom Hadžićem, da smo pričali i da je rekao: "Jakšiću, hajde da što pre da pređe sa vojne uprave na civilnu vlast u Vukovaru", znači što pre civilna vlast da se uspostavi i da autoritet sav založim da bi izabrali kasnije kad se gradska vlada bude stvarala, Miloš Bibić da bude predsednik Izvršnog veća. Toga se sećam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Čuli smo da ste pre ovog sastanka bil kod gospodina Mrkšića u vezi sa onim zahtevom o kom ste govorili. Mene zanima da li ste eventualno Gorana Hadžića obavestili o tome šta je traženo od vas, da ste išli kod gospodina Mrkšića i da ste Gorana Hadžića obavestili o rezultatima tog razgovora sa gospodinom Mrkšićem?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se toga.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada ste bilo kod gospodina Mrkšića, da li je još neko bio tamo, kada ste vi vodili ovaj razgovor vezano za zarobljenike?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: U Komandi uvek bude neko od oficira, sad tačno se ne mogu setiti ko. Meni je bio samo interesantan gospodin Mrkšić, sa njim sam lično kontaktirao, ako se može on setiti ko je bio, neka on kaže. Ja sam... ne sećam se tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste pukovniku Mrkšiću rekli ko vas je da tako kažem poslao da razgovarate o ovoj temi?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste gospodinu Mrkšiću rekli ili ste eventualno zaključili iz razgovora sa njim da on zna ili da mu vi kažete da su u Vukovaru u "Veleprometu" predstavnici Vlade SAO Slavonija, zapadni Srem?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne sećate se. Da li ste iz razgovora sa gospodinom Vojnovićem zaključili da o rezultatima razgovora sa gospodinom Mrkšićem treba da obavestite predstavnike Vlade koji su prisutni u Vukovaru?

TUŽILAC WEINER: Prigovor časni Sude.

SUDIJA PARKER: Da gospodine Weiner.

TUŽILAC WEINER: Nema nikakvih dokaza o tome da je on razgovarao sa gospodinom Bogunovićem tokom tog sastanka. Pitanje je bilo: "Kada ste razgovarali sa gospodinom Bogunovićem, da li ste zaključili da treba da obavestite članove... " a nema dokaza bar koliko ja znam da je on razgovarao sa gospodinom Bogunovićem na tom sastanku. Mislim da je on u stvari rekao da ga nije video na tom sastanku.

SUDIJA PARKER: Svakako se njega ne seća.

ADVOKAT BULATOVIĆ : Časni Sude, ja sam hteo da intervenišem nego me je gospodin Weiner preduhitrio. Ovde je greška u transkriptu. Umesto Bogunović treba da piše Vojnović, tako da je ta greška u prevodu izazvala ovakvu reakciju tužioca. Konkretno, ja Bogunovića nisam pomenuo ni u jednom kontekstu razgovora pre odlaska kod gospodina Mrkšića...

SUDIJA PARKER: Potpuno ste nevin. U redu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nakon povratka od gospodina Mrkšića, to sam već pitao, da li ste razgovarali sa gospodinom Hadžićem o ovome, a pitaću vas da li ste još nekome osim Vojnoviću rekli, znači od članova Vlade koji su prisutni, rezultate vašeg razgovora sa gospodinom Mrkšićem?
SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ako je Vojnović član Vlade, ako sam njemu preneo, to je isto kao da sam predao Vladi. Znači preneće im on stavove. Nije bilo potrebe.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate kako je gospodin Vojnović reagovao kada ste mu saopštili ishod razgovora sa Mrkšićem?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Sasvim normalno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kako ste vi reagovali kad vam je gospodin Mrkšić rekao da to što vi hoćete ne može?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Sasvim normalno, isto.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Vi se ne sećate sadržine sastanka, zaključaka, toka sednice, a mene interesuje da li se eventualno možete setiti da li je o ovoj temi bilo govora na sednici Vlade. Znači tema - ratni zarobljenici?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se detalja tačno, ali čini mi se se

da je bilo nešto na, na vojsku... tenzija po pitanju zarobljenika. A tačno se ne sećam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ta tenzija na vojsku, o kojoj govorite, da li možete da se priselite u čemu se sastojala? I odakle je išla?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se tačno detalja.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, intervencija jedna na transkript, malo loš prevod. U redu... na strani 16. red 7. stoji da je "tenzija u vojsci". Međutim, svedok je decidirano rekao da je tenzija bila na vojsku što potpuno drugačije zvuči, pa ću ja to pokušati ako ima potrebe da sa svedokom razjasnim - o čemu se radi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Jakšiću...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Haj'te malo objasnite svima nama ovde da bi bilo jasnije, ta "tenzija na vojsku" šta to znači?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno detalja... Delom na vojnu upravu, da se što pre pređe na civilne organe vlasti, a delom i postupaka sa zarobljenicima, čini mi se da je tako nešto bilo, ne sećam se tačno detalja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: E, sad taj pritisak na vojsku, tenzija na vojsku oko ratnih zarobljenika, da li možete da se priselite, malo detaljnije da objasnite o čemu se zapravo radi? Ko je vršio pritisak, na koga, zašto?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se ko je vršio pritisak, ali to je bilo sve u tome kontekstu da, da se sudi zločincima u Krajini, da ne idu preko.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate ko je uzimao učešća u diskusiji na toj sednici ili sastanku Vlade?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Bio sam vrlo kratko i neobavezan da prisustvujem, tako da nisam... nisam se trudio da detalje pamtim tokom 15 godina.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete da ste bili kratko. Da li možete da se setite koliko ste vi bili ukupno na sednici Vlade?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam znači nešto ime Bogdan Vujić?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Mislim da je organ bezbednosti, ali nisam ga lično upoznao. Mislim. Neke od oficira ja nisam upoznao. Bogdana Vojnovića znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne, ne. Znači Bogdan Vujić. Ako bih vam ja pokazao jednu fotografiju, koja je da kažem isečena iz onog filma koji

smo juče videli, i ako bi uz dozvolu Pretresnog veća mogli da prikažemo tu fotografiju koja je znači izvađena, isečena iz tog filma, pa da pogledate, da li bi vam to eventualno osvežilo pamćenje. Ja bih zamolio ako možemo da pustimo tu, to je deo dokaznog predmeta 269. Jel' vidite?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sa ovim čovekom nisam nikada bio u kontaktu i razgovarao. Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja gospodine Jakšiću nisam ni tvrdio da ste vi bili u kontaktu sa njim.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Teško je zato što su svi bili uniformisana lica, teško je prepoznati nakon toliko... Svi su bili jednobrazni, uniformisana lica.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Moje pitanje je bilo, ovog čoveka da li se sećate da ste videli na sednici Vlade?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se, jer ga nisam poznavao pa tako ni, ni nisam ni zapamtio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Čovek na slici je gospodin Bogdan Vujić. Ovo je inače deo dokaznog predmeta 269, znači koji smo prikazali juče, odnosi se na dešavanje 20. jedanaestog 1991. godine, satnica je 14.05. Ja bih uz dozvolu Pretresnog veća, ako se tužilac ne protivi, predložio da ova fotografija uđe kao dokaz.

SUDIJA PARKER: Da.

sekretar: Časni sude, ova fotografija će biti dokazni predmet 771.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Jakšiću...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... da li ćemo se vi i ja složiti...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... da ste vi nakon razgovora sa gospodinom Vojnovićem o temi o kojoj ste razgovarali, otišli kod gospodina Mrkšića sa ovim zahtevom prema njemu, zato što je po vama, zbog svega što ste i znali o gospodinu Mrkšiću i zbog činjenice da je bio na mestu na kome je bio, on bio autoritet koji je mogao da udovolji vašem zahtevu?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Gospodin Mrkšić je bio prvi pretpostavljeni i smatrao sam tako. Da li je on mogao, to nisam razmišljao o tome, da li je on kompetentan o tome, da li on može doneti o drugim... nisam razmišljao o tome, tada u tom momentu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Zašto idete kod gospodina Mrkšića ako mislite da on nije kompetentan? Ili upravo idete zato što mislite da je on

kompetentan?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: A sad, to je igra reči. Mislim da je komandant pretpostavljeni, prvo se valjda pretpostavljenom komandantu obraćam - subordinacija postoji u Armiji.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako imate, kao čovek, rezervni kapetan, završio elitnu školu rezervnih starešina u Bileći, ako vam gospodin Mrkšić je rekao da to ne može, jeste znali ko je pretpostavljeni viši gospodinu Mrkšiću? Ko je iznad gospodina Mrkšića?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tu subordinaciju nisam se ni trudio da znam, nisam... verovatno, da li... verovatno je Generalštab prvi, nisam obraćao, ni... nisam te stru... strukture uopšte interesovao se... subordinacije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači, da zaključimo: za vas, u toj situaciji na terenu gospodin Mrkšić je neprikosnoven - za vas. I zato se i obraćate njemu? Da ili ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li se sećate, nakon završetka te sednice, gde ste vi otišli. Da li ste otišli negde sa... ako sam juče dobro čuo, sa Goranom Hadžićem ste pomenuli da ste negde otišli?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Sa Goranom Hadžićem sam onda krenuo na Petrovu goru. Iza Gorana Hadžića, iza vozila Gorana Hadžića je išao Slavko Dokmanović sa svojom grupom. Pored Doma zdravlja, odmah pre skretanja levo, za Petrovu Goru kad se ide, iz parka od Doma zdravlja automatska paljba je bila, iz više oruđa onako. Pošto sam ja navikao na to, mi smo normalno krenuli, išli dalje. Vozilo gospodina Dokmanovića, da li od straha, skoro da je u kanal ušlo, zakočilo, zaustavilo se, mi smo skrenuli za Petrovu goru. Kasnije sam primetio da Dokmanović za nama nije išao. I Goran nas je odvezao za Petrovu goru, prošetali smo Petrovom gorom, bio sa narodom, već je popodne bilo kasno - i to je bilo to.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li je gospodin Hadžić po završetku ovog sastanka u dvorištu "Veleprometa" dao neki intervju nekoj televizijskoj stanici?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Na ovome snimku malopre se vidi da daje intervju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi imali prilike da na televiziji vidite neke intervjuje gospodina Hadžića? Ipak je on čovek predsednik Vlade, bili ste bliski sa njim?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Gledao sam dosta, ali se ne sećam detalja, nije me to toliko interesovalo.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude imamo obeležen za identifikaciju jedan dokazni predmet, ja bih molio da pustimo ovaj dokazni predmet 5... identifikacija je 576, a taj... a taj intervju prate transkripti toga, prate transkript koji su

elektronskoj sudnici (E-Court practice direction). Brojevi su za BHS 3D000214, engleska verzija je 3D000215, pa bih molio engleska verzija da se prikaže na ekranu od Pretresnog veća, pošto su u elektronskoj sudnici, a da pustimo ovaj intervju. Pa vas molim gospodine Jakšiću, pogledajte taj intervju, čujete šta govori gospodin Hadžić, a onda ću imati nekoliko pitanja nakon toga za vas, ako zante da pomognete. Može.

(Video snimak)

Spiker: *Sednica Vlade Srpske Autonomne Oblasti Slavonija, Baranja i Zapadnog Srema održana je danas u oslobođenom Vukovaru. O odlukama te sednice i sudbini Vukovara naš reporter je razgovarao sa predsednikom Vlade Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema, gospodinom Goranom Hadžićem.*

Reporter: *Evo nas u Šidu na putu za Vukovar, a iz Vukovara je upravo stigao predsednik Vlade Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema, Goran Hadžić. Kako saznajemo, vi ste danas držali sednicu Vlade u Vukovaru. Šta su glavni zaključci?*

Hadžić: *Ovo je prva sjednica Vlade u našem budućem glavnom gradu naše Srpske Oblasti Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema. Zaključci, pored ovih zaključaka koji su vezani za normalizaciju života i uspostavljanje jednog ipak koliko toliko normalnog stanja je jedan osnovni zaključak da zarobljenici, ustaše, koji su okrvavili ruke da ne mogu napustiti teritoriju Srpske Oblasti Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema, da ne mogu da idu u Srbiju da se tamo voze, jer Srbija je država koje nije u ratu. I isto tako vojska koja je pomogla kod zarobljavanja, ona to... zarobljeni nisu... nisu vojnici, oni su paravojne formacije, jedino može da im sudi ovaj narod ovde, znači narod naše Srpske Oblasti koja je priznata, koja ima svoj Sud, imamo čak dvostepeni sud, treći stepen eventualno bio bi na nivou federacije, na nivou Jugoslavije, a mi imamo naš Oblasni sud, naš Opštinski sud, tako da smo se dogovorili sa vojnim vlastima da te ustaše ostanu u onim našim logorima tu u okolini Vukovara. I budući da je jedan grupa već odvežena za Sremsku Mitrovicu, ja sam uzeo na sebe zadatak da to isto, te ljude vratimo, ako se oni uopšte mogu nazvati ljudi da ih vratimo i da im se sudi, koji su krivi, a koji nisu krivi, normalno da ih pustimo i da rade, i da zajedno s nama rade na obnavljanju našeg grada.*

(Kraj video snimka)

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja ne znam da li ste vi imali prilike da pratite transkript na engleskom ovog intervjuja iz ovog videa?

SUDIJA PARKER: Ne je kratak odgovor.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, radi se da objasnimo, o tužilačkom dokazu iz *Predmeta Dokmanović*, to je tužilački dokazni predmet 205 u *Predmetu*

Dokmanović i transkript je iz tog predmeta, u *e-court*u je, i mi ćemo u pauzi dostaviti kopije, hard kopije, ukoliko je potrebno tako da ćemo i onda predložiti...

SUDIJA PARKER: Samo nastavite, gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Hadžiću... gospodine Jakšiću, da li ste videli ovaj intervju gospodina Hadžića?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate kada ste ga videli u odnosu na sednicu Vlade o kojoj govorimo?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da ovde... da, da me pitate da li sam ovde video sada?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pa ovde znam da ste videli.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ovde se vidi da je već mrak. Petrova gora, Vukovar nije imao svetla, ni struje, nismo imali televiziju, nismo ništa, nismo ni, ni mogli videti. Gde sam mogao videti to? To je dato u Šidu odmah posle sednice popodne. Znači, nisam uopšte bio upućen, nismo mogli medije ni pratiti tada.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste ovaj intervju videli pre današnjeg dana?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Videli ste juče jedan snimak gde ste videli gospodina Hadžića i sada ga vidite. Da li je Goran Hadžić 20. jedanaestog tako izgledao?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Goran je bio tada u uniformi i sada u uniformi, bradicu ima, znači promenio se nije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada ste čuli ovaj intervju gospodina Hadžića, vidite da se on poklapa sa onim zbog čega ste vi išli kod gospodina Mrkšića oko postojanja sudstva, formiranja organa vlasti i svega toga. Da li ćemo se složiti gospodine Jakšiću da je o tim pitanjima, znači o pitanjima zarobljenika i te kako bilo govora na sednici Vlade i da su doneti i usvojeni zaključci koje je u ovom intervjuu predstavio gospodin Hadžić?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao da se sećam da je bilo tenzija nešto sa vojskom po tom pitanju, ali ne sećam se zaključaka, ni detalja... Davno je to bilo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hajde, pitaću vas onda ovako. Da li mislite da bi gospodin Hadžić izneo ovo da to nije zaključeno na sednici Vlade? Znajući gospodina Hadžića kakav je?

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću... Izvinite gospodine Weiner, ja sam pokrenuo prigovor.

TUŽILAC WEINER: Ja ću onda to da prepustim časnom Sudu.

SUDIJA PARKER: To su čiste pretpostavke. Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja bih predložio da ovaj intervju gospodina Hadžića bude uveden kao dokaz? On je, rekao sam u *Predmetu Dokmanović* dokazni predmet Tužilaštva, tako da ne vidim da bi Tužilaštvo imalo bilo šta protiv da to bude i dokaz u ovom predmetu, kao i transkript koji prati ovaj intervju koji ćemo dostaviti u... u pauzi hard kopiji, inače u e-court sistemu.

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, možemo li ovo pitanje da ostavimo posle pauze kako bi mogli da pročitamo transkript i vidimo o čemu se radi?

SUDIJA PARKER: Ako sam dobro shvatio, trenutno imamo ovde film koji je obeležen u svrhu identifikacije, ali nemamo transkript.

TUŽILAC WEINER: To je tačno, ali ćemo ga dobiti tokom pauze, nadam se.

SUDIJA PARKER: Da. Donećemo odluku o tome malo kasnije, gospodine Bulatoviću. Hvala.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude. Gospodine Jakšiću, ako se dobro sećam rekli ste juče da je na "Veleprometu" bilo sedište Teritorijalne odbrane, jel' tako?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da. Štab, ne sedište, Štab.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pardon. Izvinjavam se, moja greška.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Za mobilizaciju, kartoteku i to, vršili su popunu jedinica.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam znači nešto ime Mirko Crevar?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam znači nešto ime Ljubinko Stojanović?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete mi reći ko je bio gospodin Mirko Stojanović?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Gospodin Stojanović je bio komandir Zaštitnog voda koji je obezbeđivao "Velepromet", tekstilnu fabriku "Trend", ciglanu, vinariju i ove objekte koje su oslobađali.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako se ne varam, pomenuli ste, ispravite me, u vašem svedočenju Milana Bibića ili Rajka Bibića?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Rajka.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rajko Bibić, jel' tako? A da li vam znači nešto ime Milan Bibić?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Znači mi Miloš Bibić, a Milan ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li taj Bibić, možda imam pogrešnu informaciju oko tog imena, ima neke veze sa TO Negoslavicima?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da. I on je rezervni starešina.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kakvi su vaši odnosi bili sa njim?

ADVOKAT VASIĆ: Izvinjavam se, samo sekundu. Časni Sude, samo ispravka na transkript, i to čini mi se bitna. Jer na stranici 23, red 22. se pominje jugoslovenski TO, a radi se o TO Negoslavci.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala kolegi Vasiću. To je strana 23. red 22. Treba da stoji TO Negoslavci, ne jugoslovenski TO. Pitao sam vas gospodine Jakšiću u kakvim ste odnosima bili vi sa Milošem Bibićem?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pre rata smo bili zajedno na komandno-štabnim ratnim vežbama, na vežbama u štabu, tako da sam ga odatle poznao, pre rata.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam u kakvim ste odnosima bili, ne od kad ste se poznavali: dobrim, lošim...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Dobrim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pominjali ste Mileta Uzelca kao čoveka koji je zajedno sa Slobodanom Grahovcem iz Šida došao da formirate TO. Kako poznajete Mileta Uzelca i u kakvim ste odnosima sa njim?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, opet moram intervenciju ovaj na transkript, na strani 24. red 12. treba da piše Mile Uzelac, ovo prezime koje stoji u transkriptu apsolutno ne znam šta je. Znači Mile Uzelac je u pitanju.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Mile Uzelac je bio mi profesor godinu dana u srednjoj školi, matematike, a kasnije je bio načelnik Štaba TO opštine Vukovar.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I kakvi su vaši odnosi?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Dobri.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pomenuli ste u vašem svedočenju Darka Fota. Da li je Darko Fot, jel' se sećate, imao neku funkciju u Štabu TO

Vukovar?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Posle rata. Pre rata ne, za vreme rata ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A koja je to funkcija koju je on imao posle rata u TO-u?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tad je bio Miroljub komandant, kod njega je radio u Štabu, ne znam tačno šta, nisam siguran. Ja sam već prešao tada u saobraćaj.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Samo da se vratim, samo jedno pitanje, moj propust je što se vraćam mnogo nazad, da li je na sednici Vlade bio komandant tadašnje TO gospodin Miroljub Vujović?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada je u pitanju Darko Fot, da li znate ko ga je postavio da obavlja bilo kakve radnje, da ima bilo kakvu funkciju u Štabu TO-a kod Miroljuba Vujovića?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: U te... ta zbivanja kasnije nisam upućen.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sad ću se vratiti na jedno pitanje koje me takođe interesuje, a tiče se vaše smene. Juče sam čuo da je gospodin Šljivančanin vama odluku o vašoj smeni saopštio na Komandnom mestu Prvog jurišnog odreda, jel' tako?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ko je bio prisutan tu kad vam je saopštio tu odluku?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Bio je Miroljub, bio sam ja, i bio je major Tešić.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Vi ste rezervni starešina, završili elitnu školu rezervnih oficira. Da li naredbe o smeni sa određene komandne funkcije se donose pismeno, ili mogu tek tako da se saopštavaju?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: U ratnim zbivanjima naredbe, bilo pisane, bilo usmene, bile fono... tel... ovaj, naređene, sve su... sve imaju istu težinu, istu važnost.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi zatražili objašnjenje od gospodina Šljivančanina koji vam je saopštio to o čemu ste govorili, ili od gospodina Tešića, ili od gospodina Mrkšića - da vam da objašnjenje zašto vi više niste tu na tom mestu?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Oni su bili oko mesec dana u Vukovaru, mesec i po dana. Ja sam u Vukovaru pod tim tenzijama već bio godinu i po dana, možda i više, od naznake HDZ, tako da sam se već bio zamorio i da mi je bilo dosta, da se povučem u miran život, jednostavno. To mi je na kraju krajeva tako

normalno palo da sam se povukao mirno, da budem porodičan čovek, privrednik, a da ne budem više vojnik.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekoste da ste dugo pod tim tenzijama, da vas je sve to zamorilo, i da ste rešili sa se povučete iz svega toga, i da vam je ovo dobro došlo. Moje pitanje je: Da li ste pre ovog saopštenja gospodina Šljivančanina se vi nekome požalili ili izneli problem ili vašu želju i nameru da više ne budete tu, da vam je svega dosta?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Gospodin Mrkšić je bio u Operativnom štabu. Gospodin Šljivančanin je bio stalno sa jedinicama na terenu. Kao organ bezbednosti je imao i vlast. Komandant i organ bezbednosti su bili vlast tada, naredbom.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Moje pitanje je gospodine Jakšiću, izvinite što vas prekidam. Moje pitanje je bilo da li ste se vi nekome požalili da vam je svega dosta i da jednostavno jedva čekate da se sklonite odatle?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pomenuli ste juče neki vijetnamski sindrom (Vietnam syndrome), da vas počeo da vas hvata vijetnamski sindrom, pa me interesuje kada je to počeo da vas hvata i kako se to kod vas manifestovalo, i da li se to odražavalo na vaše izvršenje ovih zadataka?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa mogu vam reći recimo da sam osetio početak, jer recimo Gardijska brigada kad je stigla, one momke koji su bili.... upoznaš ih na 10 - 15 minuta, pa kroz komandu, pored komande prođu na kratko, maltene zbližiš se kao da su ti rođeni bliski. I sada, za par sati, kad dođu sa linije masakrirani u ćebadima, onako, taj momenat pregrmiš, misliš da si jak kao čelik. Kad to prođe, sve te slike: komšija, prijatelja, familije koji su poginuli, sve se postepeno počne da vraća, i osetiš da počinješ se malo povlačiti u sebe, zatvoren biti. Daluje to na psihu ipak ljudsku. A toga je kod mene bilo jako puno. Recimo, ja sam izgubio dvojicu komandira četa. Pored njih jako puno, šuraka sam izgubio, familije dalje isto tako. I sve to na kraju se skupi, i čovek oseti - jednostavno deluje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je upravo to o čemu govorite uticalo i na kvalitet komandovanja, jer bih ja zaključio da normalno nešto tako može da utiče?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Najveće tenzije su bile ako ja odem na sastanak Štaba ako odem recimo u Lovas, u "Oriolik" u "Velepromet", onda je tenzija. Ne možeš raditi dva, dva dela. Ako si u Štabu trpi Komanda, ako si u Komandi, trpi Štab. Raspadam se na dva jednostavno. A inače u ratnim zbivanjima komandant je rešavao sve, sve je išlo blic. Znači i civilni život, privredni, vojni, sve što se znači svršavalo sve je išlo na mene blic. Jednostavno, čovek je prebukiran - da ne može odraditi sve. Da sam samo držao odred, bilo bi daleko lakše, da nisam imao drugih obaveza i da me nisu povlačili ovamo: i sela

Teritorijalne odbrane i meštani grada Vukovara i meštani koji se izvlače, mobilizacija i sve ostalo, bilo bi daleko lakše.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako je to tako, zašto niste zatražili da vas smene, nego ste čekali da vam to uradi vojska, da vas vojska smeni? Zašto se niste obratili gospodinu Mrkšiću, gospodinu Tešiću, rekli: ja više ne mogu?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Logično bi bilo da je komandant Mrkšić, da me je pozvao i da je sa mnom porazgovarao, logično bi bilo. Međutim tu je bilo drugih pitanja. Gospodin Šljivančanin je inače i po maltene rodovskoj liniji, crnogorskoj, odmah sa Miroljubom stupio u kontakt, "deal", i tako da su se njih dvojica uvažavali od samog početka i nekako je od početka samoga nekako odbojnost je imao prema drugima. Uvek je bio nadređen. Recimo, sa Gardijskom... Mitrovačkom brigadom sam izuzetnu imao saradnju. Ja sam za Jokića, jedan i drugi, što kažu - dali bi život, naređenje da je rekao: "u Dunav idi" da ne znam plivati, išao bih. A kad je došao Šljivančanin malo... bio je: hladan, uzdignut, prepotentan, tu nije bilo saradnje neke posebne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da vas pitam gospodine Jakšiću, da li znate da postoji, da je doneta pismena naredba o vašoj smeni sa mesta komandanta TO-a?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ja je nisam dobio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate da postoji pismena naredba o postavljanju Darka Fota na mesto u Štab TO-a Vukovar?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nisam s tim upoznat kasnije. Ja sam odmah prešao u saobraćaj - da formiramo saobraćajno preduzeće.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste gospodine... Da li ste gospodine Jakšiću vi bili predmet neke operativne bezbednosne obrade organa bezbednosti za vreme boravka Gardijske jedinice u Vukovaru? Zbog sumnje...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... da ste umešani u šverc automobila, šverc oružja ili sličnih nedozvoljenih radnji? Samo me interesuje odgovor - da ili ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: To me najviše i pogodilo kao čoveka, časnog i poštenoga - da se hajka drugi što su radili da su počeli na mene pripisivati. Isti ti koji su to radili, pokazalo se kasnije ko je stekao kapital, koje pare. Ja sam posle rata izgubio deset puta više, a oni su hiljadu puta više dobili. Tu se vidi koja je bila operativna obrada i kako se vršila operativna obrada. Ja kad sam to rekao načelniku SUP-a: "Jel' to moguće da časnom, poštenom čoveku može tako nešto da kaže?" Ja da imam... da sam imao pare u banki šabačkoj, to lako se moglo proveriti; "Vuteksov" mercedes da... da sam uzeo mogli su to proveriti, Boco je "Vuteksov" mercedes od samog početka uzeo, vozio. Ja sam vozio samo juga i to čoveka Srbina, čim se izvukao iz podruma, vratio ga nazad njemu. Nisam nikakvu korist od rata pridobio niti imao. Ni materijalnu ni u ničemu, ostao sam siromašniji

nego što sam bio. Tu je bio problem gospodina Šljivančanina što je: ološ, kriminal, nesposobne ljude postavio, a časne, poštene skinuo. To mu je velika greška. I to mu je... zato je tu... zato danas i jeste tu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate gospodine Jakšiću da je predmet takve obrade bio Bora Bogunović?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nisam radio za vreme rata po bezbednosnim pitanjima, nego po komandnim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate da je postojao podatak da Bora Bogunović oružje prodaje meštanima, dobijeno znači oružje, prodaje meštanima po ceni od 800 do 1.800 DEM (Deutsche Marks). Da li ste čuli taj podatak?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Kupio sam ja jedan pištolj za 700, kad je već bilo pri kraju... neispravan, ali ne od njega.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su postojali obaveštajni podaci u Upravi bezbednosti, u Kabinetu SSNO, da Mile Uzelac sklanja spiskove evidencije, i da se zbog toga ne može izvršiti mobilizacija sastava TO-a?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Koliko znam, Državna ga je i postavila i dovela da formira Štab.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Jakšiću, da li vi znate da ste vi prvi čovek koji govori o tome da je majora Vukašinovića video na sednici Vlade, a saslušano je toliko ljudi?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Video sam sigurno u "Veleprometu".

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da vas pitam, koliko puta ste vi davali izjavu vezanu za ova dešavanja, o čemu ovde govorimo?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Dva puta, čini mi se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Juče vas je pitao kolega Borović...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste razgovarali sa Haškim istražiteljima?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se možete setiti kada ste razgovarali i gde?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Još sam bio u Vukovaru, kući mi je došao, ne znam... kad je pitao... bio slučaj Dokmanovića, za slučaj Dokmanovića.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate koliko ljudi je razgovaralo sa vama?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Samo on, prevodioci i ja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je sačinjena neka izjava o obavljenom razgovoru sa vama?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se, to je bilo odmah posle rata. Ne sećam se, davno je bilo. Još nisam prešao ovamo u Novi Sad.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Probajte da se setite bar godine kada je to bilo?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa to je bilo pre 1998. godine.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je pokazana neka izjava koja je sačinjena povodom obavljenog razgovora sa vama?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Davno je bilo, ali mislim da... da je bila, ali ne sećam se tačno u vezi Dokamnovićeovog slučaja, mislim da je bila to.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Jeste potpisali vi neku izjavu koja odražava sadržinu onog o čemu ste razgovarali?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa, ako sam potpisao, onda sam pročitao, ako ima moj potpis tamo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam: po vašem sećanju, da li se sećate, to su... to su jako bitni...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se, davno je bilo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Juče ste rekli da ste videli gospodina Šljivančanina na sednici Vlade, a danas čujem da ste bili jako kratko. E sad mi recite gde ste ga videli i šta je on radio na sednici Vlade?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Bio je zajedno sa Vukašinovićem, sa strane je stajao, kad sam ga ja video. U sali. Kad sam ga ja video.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I koliko ste vi to obratili pažnju na njega? Koliko je on tu bio po vama?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Gospodine, to je bilo 15 godina, sada ja da u detalje da... ne... ni opasač ne znam kakav je bio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Samo jedan trenutak, časni Sude. Gospodine Jakšiću, ja ću da zaključim potpuno slobodno, bez namere da vas uvredim.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Može, može, slobodno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ovo Pretresno veće je nepristrasno. Neću da vam kažem da lažete, ali ću vam reći da ne govorite istinu, da ste gospodina Šljivančanina i majora Vukašinovića mogli videti na sednici Vlade u

vreme u koje govorite, obzirom da ima materijalnih dokaza da su oni u to vreme bili na drugom mestu. Vaše svedočenje danas ovako i ovo što ste izgovorili na kraju je proizvod nekog vašeg ličnog animoziteta koji imate prema gospodinu Šljivančaninu, upravo zbog toga što ste vi i vaši prijatelji: Miloš Bibić, Bora Bogunović i Mile Uzelać bili predmet obaveštajne kontrole i bezbednosne provere, pa ste umislili da iza toga stoji gospodin Šljivančanin.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Hvala, časni Sude, ja nemam pitanja više.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A voleo bih da čujem vaš komentar.
SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Kako da ne.

TUŽILAC WEINER: Prigovor časni Sude.

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Jedno je svedoku izneti svoju tezu, a ovo je bio govor.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Weiner. Imate li neki komentar u vezi ovoga gospodine Jakšiću što je gospodin Bulatović upravo vama rekao?

SVEDOK JAKŠIĆ: To je gospodine sudija, to je gospodinov stav, i njegovo mišljenje. Ako je tako bilo, onda ne bi pet, šest svedoka potvrdili isto, a nisam s njima bio u kontaktu, nisam o tome uopšte razgovarao, niti se pripremao.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja nemam više pitanja. Nakon ovoga bih imao, ali poštujem moju reč, jer sam rekao da više pitanja nemam. Ja ne znam odakle on zna šta su ostali svedoci govorili. Hvala.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa vi ste sad izneli, čuo sam od vas.

SUDIJA PARKER: Puno vam hvala. Hvala gospodine Bulatoviću.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner?

UNAKRSNO ISPITIVANJE : TUŽILAC WEINER

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro jutro gospodine Jakšiću, ja sam Philip Weiner. Postaviću vam pitanja...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Dobro jutro.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Postaviću vam pitanja u ime Tužilaštva. U redu?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: U redu je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, upravo smo govorili o majoru Šljivančaninu. Vama je poznato da je on bio načelnik bezbednosti u Operativnoj grupi Jug i Gardijskoj motorizovanoj brigadi, da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I gospodine, vi ste rekli tokom svog svedočenja u Beogradu da je on bio glavni na terenu ili u zoni ratnih operacija. Da li se sećate da ste to izjavili pred Beogradskim sudom?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Gospodin Šljivačanin je bio celo vreme na terenu na poziciji Prvog jurišnog odreda.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali gospodine, vi ste izjavili da ste imali utisak da je on bio glavni na terenu, da je on izdavao naređenja, da ste vi izvršavali njegova naređenja, da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Gospodin Šljivačanin je sa recimo, sa Miroljubom Vujevićem, lično kontaktirao, mimo mog znanja, lično s njim saradivao, čak je i operacije, na Milovo brdo je on s njim izvodio. Ja sam bio na sastanku i posle nisam imao. Znači, pitajte njega od koga i kako je, kome je potčinjena bila Petrova gora. Odred Petrove gore, ove dve čete. Da li je on s njima rukovodio, da li je potčinio? Ako je mene smenio, onda je morao i njih da nekome potčini.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pred Sudom u Beogradu, rekli ste da ste smatrali majora Šljivančanina za svog nadređenog, da li se toga sećate?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tako se postavljao.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Ja bih vas molio da gospodin Weiner, kada već predočava iskaz ovog svedoka sa Beogradskog suđenja, da nam da referencu koja je to strana u transkriptu da pratimo, da vidimo gde postoji ovo o čemu govori i da li stoji zaista tako.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Svakako. Na stranici 81 vašeg iskaza pred Beogradskim sudom, rekli ste: "Budući da je Šljivančanin bio načelnik bezbednosti vukovarske brigade, on je lično bio zadužen za operativnu zonu". Da li se sećate da ste to izjavili gospodine?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, u verziji BHS transkripta koji mi imamo, tako nešto apsolutno ne stoji. Pa bih molio da dobijemo referencu stranice na BHS-u.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Svakako, to je na stranici 0299-4638 i ERN oznaka je 02994638 pri dnu. Izjavili ste gospodine... da li se sećate da ste to izjavili? Da li se sećate toga gospodine? Da ste to izjavili?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Moguće.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pogledajte sada transkripta sa Beogradskog suđenja, stranicu 97, to je 97 stranica na BHS-u, to je 02994650. Postavljeno vam je pitanje u vezi toga ko je bio vaš neposredno pretpostavljeni, a vaš odgovor je: "Neposredni pretpostavljeni, pa sad kako uzmete. Lično na terenu je bio Šljivančanin, u Komandi njemu je bio pretpostavljeni Mrkšić. Išao sam na sastanke kod Mrkšića premda je tamo bio i Šljivančanin, i svi su bili". Da li je to tačno, gospodine?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa delimično.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pa šta je istina? Da li ste smatrali da je Šljivančanin vama neposredno pretpostavljeni na terenu, kao što ste bili izjavili?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nikad nisam smatrao gospodina Šljivančanina lično nadređenim, samo je on svojim ponašanjem i svojim nametanjem tako delovao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Nastavimo dalje na toj istoj stranici niže. "Čije naredbe ste izvršavali?" Vaš odgovor na toj istoj stranici na BHS-u je: "Mrkšićeve. Što se dogovori u Operativnom štabu, Mrkšić je bio neprikosnoven, dok je Šljivančanin tada to bio na terenu. Zavisilo je prema situaciji." I onda kažete: "I Šljivančanin je mogao." i tu se završava izjava. Da li je to bio vaš iskaz, i da li je to istina?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pogledajte sada sledeću stranicu 98. tu ste izjavili, to je na istoj stranici na BHS-u, stranica 98. rekli ste da: "Šljivančanin je bio taj koji je direktno mogao da izdaje naređenja." To je tačno pri dnu stranice 02994650, ako pogledate verziju na BHS i ERN oznaku. Vi ste rekli da je Šljivančanin bio taj koji je mogao direktno da izdaje naređenja. Da li je to tačno?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja ne znam gde je gospodin Weiner našao u transkriptu da stoji da je ovaj svedok na Beogradskom suđenju izjavio da je Šljivančanin mogao direktno da izdaje naređenja. U transkriptu, u delu koji

pominje gospodin Weiner, to apsolutno ne stoji. A ovo je originalni transkript BHS.

TUŽILAC WEINER: To je pri dnu stranice 02994650, to je 71. stranica izjave na BHS-u. Tu mi je označeno. Pri dnu, evo vidite gde sam označio.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja vidim kao tekst koji je gospodin Weiner označio, ali bih molio da se onda doslovno pročita tekst kako piše u tom delu transkripta. Ili neka gospodin Weiner da primerak transkripta BHS verzije svedoku, pa neka svedok pročita šta je izjavio na suđenju pred Posebnim odeljenjem Okružnog suda u Beogradu. Radi se o transkriptu od 28. aprila 2004. godine.

TUŽILAC WEINER: On ga ima. On ga ima pred sobom.

SVEDOK JAKŠIĆ: Sledeća stranica samo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Nakon tog odgovora koji ste dali, Šljivančanin je bio... ja ću vam pročitati ceo odgovor: "Šljivančanin, Mrkšić kod nas nije bio ovde u Komandi bataljona nikada. Šljivančanin je bio često. Mrkšić je bio u Negoslavcima. U toku dana, ako ima prostorije da se operativni sastav sastane – budemo. Ako ne, onda to učinimo na terenu dok traju operacije. Šljivančanin je bio taj koji je mogao direktno da izdaje naređenja". Da li se sećate da ste to izjavili i da li je to istina?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Gospodin Šljivančanin... meni Mrkšićevo naređenje je bilo neprikosnovo. Meni nije lično mogao da naredi nešto mimo Mrkšićevog naređenja što nije u duhu te odluke i naredbe. Ali sa mojim komandirima četa je često odlučivao i radio mimo mog znanja i mešao se u komandu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali kada ste vi rekli "Šljivančanin je bio taj koji je direktno mogao da izdaje naređenja", da li ste tada govorili istinu?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Gospodin Šljivančanin je mogao naređenje po... po komandi... po naredbi... Gospodin Šljivančanin i komandant jedinice na terenu znači, bataljona i više su bili vlast. I po pitanju bezbednosnih zadataka mogao je da izda naređenje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali rekli ste i da je on odlučivao sa vašim komandantima, vašim komandirima četa. Da li im je on govorio šta da rade?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nisam čuo pitanje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Malopre ste izjavili da se Šljivančanin takođe mešao u rad vaših komandira četa. Da li im je on govorio šta da rade?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Imaćete negde na strani... na... mislim da ima negde snimak da je operacija oko "Minimarketa", kad su krenuli za Milovo

brdo, gospodin Šljivančanin je tamo sa njima. Umesto mene on je tamo se našao. Sad da li je komandovao, da li je bio prisutan, neka sam obrazloži šta je bilo.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner, mislim da je došao trenutak kada moramo da napravimo pauzu. Nastavićemo sa radom u 11.10 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Weiner.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, samo nešto kratko pre nego što nastavimo sa radom. Mi šaljem dnevnik na put za Beograd danas, a imali smo ugovoren sastanak za sutra da ga neko tamo pogleda. A sada nam je rečeno da bi oni radije da to ostane ovde i da neko pregleda dnevnik ovde. Ja bih želeo da mi se zvanično kaže šta treba da se uradi sa dnevnikom?

SUDIJA PARKER: Dnevnik treba da bude pod nadzorom sudskog službenika, a onda će strane pogledati dnevnik pod nadzorom sudskog službenika. Mislim da je to praktično rešenje, zar ne?

TUŽILAC WEINER: Da, ali prvo je traženo da dnevnik bude sutra u Beogradu, tako da ja to neću poslati za Beograd sutra.

SUDIJA PARKER: Oprostite, pogrešno sam vas razumeo. Ja sam mislio da to dolazi iz Beograda?

TUŽILAC WEINER: Ne, on je sada ovde.

SUDIJA PARKER: U redu. Onda treba da vidimo šta o tome misli druga strana. Možete li mi vi pomoći gospođo Tapušковиć?

ADVOKAT TAPUŠKOVIĆ: Poštujući vašu odluku o pravu Odbrane da izvrši inspekciju beležnice svedoka P-002, mi smo bili u pregovorima sa Tužilaštvom da se to organizuje, jer smo smatrali i bili u ubeđenju do juče da se beležnica nalazi u Beogradu. Juče, u razgovorima sa predstavnicima Tužilaštva smo bili obavešteni da je beležnica u zgradi Tribunala (ICTY). Zbog toga smo tražili, radi štednje vremena i sredstava da inspekciju obavimo ovde, a ne da se putuje bilo ko od naših timova, makar i jedan predstavnik sva tri tima da pravi troškove i gubi vreme putujući u Beograd. Mi bismo pored toga tražili, i to smo se dogovorili, da pokušamo da organizujemo da i veštaci budu prisutni. Vi ste o tome pre neki dan bili obavešteni, i složili ste se da bi to bilo poželjno da se to uradi zajedno. Mi ćemo pogledati sada beležnicu, i onda će se... u konsultaciji između sebe videćemo da li ćemo preduzimati neke druge mere i korake u tom smislu, ali će Pretresno veće biti obavešteno o tome. Toliko.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Pa evo, časni Sude, da bi bili skroz... da bi bilo potpuno jasno. Jeste bilo zakazano za subotu u Beogradu u neformalnom razgovoru, ali uz prisustvo veštaka. Gospodin Moore je rekao, ne verujem da ću obezbediti svog veštaka, i onda nam je tu informaciju trebao preneti ako obezbedi, i mi nismo više kontakt imali do danas. Ovo što je rekla koleginica, dakle svi timovi mogli bi fizički ovde da izvrše inspekciju. To je jedan posao. Drugi posao je da u Beogradu gde se nalazi taj svedok P-002, da da referentan svoj rukopis, jer samo na osnovu toga može da se izvrši veštačenje dnevnika koji bi bio poslat u Beograd - da bi tamo veštaci sa tim referentnim rukopisom ili svim materijalom koji bi bio donešen ovde bio veštačen. Hteo sam samo da dopunim koleginicu u tom pravcu. Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Weiner, kako za sada izgleda, bolje je da dnevnik ostane ovde, a da vi ili gospodin Moore treba da ugovorite vreme kada bi mogli vaš veštak i veštak Odbrane da se sastanu i rade na tome. Ali potrebno je da vi od svedoka dobijete primer njegovog uobičajenog rukopisa u nekom trenutku. Osim ovoga, ja mislim da ja ništa ne mogu tome da dodam ni sugerišem u ovom trenutku. U svakom slučaju izgleda da je potrebno da to bude urađeno ovde, a ne u Beogradu.

TUŽILAC WEINER: U redu, mi ćemo zadržati dnevnik ovde. Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala. A sada gospodine Weiner, nastavite unakrsno ispitivanje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. Dobar dan ponovo, gospodine. Imam još jedno pitanje u vezi ove stvari. Molim vas da poledate kraj stranice 02994638 koja se nastavlja na 4.639 među vašim dokumentima. Vi ste u Beogradu odgovorili na pitanje: "Budući da je Šljivančanin bio načelnik bezbednosti Vukovarske brigade, on je bio i lično nadležan za ratnu operativnu zonu. Mrkšić je bio u Operativnom štabu, znači komandant. On je bio u Komandi." A ondas imate: "On je bio na terenu čitavo vreme i on je bio neprikosnovena vlast. On je donosio odluke. Njegove odluke su bile neprikosnovene. Onda je on rekao pošto se Miroljub dokazao kao dobar borac, a mene je već hvatao vijetnamski sindrom, i pomalo sam već počeo da se povlačim u sebe, jer sam osetio da mi je bilo teže komuniciranje, i onda je rekao: "Miroljube, ti ćeš biti komandant TO Vukovara". Da li se sećate da ste to izjavili gospodine i da li se sećate te situacije? Da li se sećate toga?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se, ne... nemam uopšte prevoda. Uopšte prevod nemam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li me sada čujete?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: E, sad je u redu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Želim da pogledate svežanj dokumentata koji je pred vama, da pogledate kraj stranice 02994638 a zatim i sledeću stranicu 4639. Ja ću vam pročitati šta tu piše, a vi gledajte. To je poslednji tabulator.

sekretar: Pokazano mu je na ekranu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: To takođe vidite i na ekranu. Vi ste odgovorili na pitanje postavljeno u Beogradu: "Šljivančanin je bio načelnik bezbednosti Vukovarske brigade. On je bio lično zadužen za ratnu operativnu zonu, Mrkšić je bio u Operativnom štabu, znači komandant. One j bio u Komandi, a on je bio na terenu celo vreme, i onda se držao kao neprikosnovena vlast. On je odlučivao, njegove odluke su bile neprikosnovene. I onda je on rekao, pošto se Miroljub dokazao kao dobar borac, a mene je već hvatao vijetnamski sindrom pomalo, i pomalo sam već počeo da se povlačim u sebe, jer sam osetio da mi je bilo teže komuniciranje, i onda je rekao: "Miroljube, ti ćeš biti komandant TO Vukovara". I tako sam se ja onda povukao." Da li se sećate da ste to izjavili i da li se sećate te situacije gospodine?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Sećam se gospodine.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U tom paragrafu govorite o pukovniku Mrkšiću i majoru Šljivančaninu, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I Šljivančanin je taj koji je sve vreme bio na terenu?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A kada govorite o osobi koja je bila sve vreme na terenu kažete: "On se onda držao kao neprikosnovena vlast. On je odlučivao, njegove odluke su bile neprikosnovene". To je nešto što ste rekli za Šljivančanina. Vidim da klimate glavom.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Neprikosnovene u... u smislu slobode kretanja, odlazaka, dolazaka, bezbednosnih pitanja i tako dalje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I rekli ste "Njegove odluke su bile neprikosnovene". To ste izjavili, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa tako dođe.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Prigovor, časni Sude.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A sada, da porazgovaramo o...

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, svedok je, nakon što mu je tužilac predočio deo kazivanja iz predmeta pred beogradskim Okružnim sudom rekao o kakvim se odlukama radi i objasnio o kakvim se odlukama radi. Verovatno tužilac nezadovoljan time, sada ponovo to isto pitanje postavlja na drugi način, i navodi svedok da potvrdi nešto što je u suprotnosti sa onim što je svedok rekao objašnjavajući o kakvim se bezbednosnim odlukama, slobode kretanja i ostalog govori, i na šta je mislio kada je ovo rekao pred Okružnim sudom u Beogradu.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Bulatoviću. Prepuštam to vama, gospodine Weiner.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Časni Sude, zapisnik govori sam za sebe. Nastavimo, gospodine. Pređimo sada na vremenski period oko 16. i 17. novembra. Prisetite se dana kada ste bili sa Prvim jurišnim odredom, kada su tamo bili Šljivančanin, Tešić i Miroljub Vujović. Da li se sećate tog dana, dana kada je došlo do promene u vašoj Komandi? Za početak, da li se sećate tog dana?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Našao sam u notesu, slučajno sam pronašao notes koji sam 17. devetoga, gde sam bio na sastanku, pa po tome se sećam da sam bio na sastanku pripreme šta i kako posle oslobođenja Vukovara. Međutim, znači, ako sam 17. bio na sastanku, a operacija se tada vršila - Milovo brdo, ja nisam bio... ja sam već pre toga bio... on je postavio Miroljuba kao za komandanta TO Vukovara. Ali međutim, još nešto. TO Vukovara je trebao biti TO grada Vukovara, a Južna Operativna Grupa je trebala da funkcioniše još dalje sa ostalim selima - da bude da kontaktira i da... da ima strukturu nad celom zonom. Međutim, kako je Šljivančanin promenio... postavio ovaj, Miroljuba za komandanta grada Vukovara, on je preuzeo ingerencije ne znajući, a i nasilno, tako je hteo, kao on je komandant i Južne Operativne grupe i grada Vukovara i tako, ja sam se onda povukao i prestao sa svim funkcijama i dužnostima.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Idemo sada korak po korak. Na tom sastanku... samo još jedno pitanje. Želim da vidim ko je tamo bio. Mi smo čuli iskaze na ovom Sudu da je kapetan Radić bio tamo. Da li se sećate da je i inicijativa bio prisutan na tom sastanku?

ADVOKAT BOROVIĆ: Prigovor.

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Zamolio bih uvaženog kolegu da nam to pročita gde je on čuo da je bio kapetan Radić, i ko je to izjavio?

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: P-022, 55. dan.

SUDIJA PARKER: Hvala.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pitanje je, da li se sećate...

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude.

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Izvinjavam se, neću više ometati. Kog datuma, na koje okolnosti se izjašnjavao taj svedok, jer to je jedan drugi kontekst, ja znam za tu izjavu. Znači, molio bih da se svedoku lepo pročita na koju okolnost, u kom vremenskom periodu, i šta je izjavio taj svedok? A ne samo ime. Hvala.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, ja jednostavno želim da ga pitam da li se seća...

SUDIJA PARKER: Gospodina Borovića brine to da li vi govorite o istom sastanku istog dana, onako kako vi kažete.

TUŽILAC WEINER: Da, govori o Miroljubu Vujoviću, kaže da je bio imenovan za komandanta TO na tom sastanku.

SUDIJA PARKER: Hvala, izgleda da je to dovoljno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li se sećate, znam da je prošlo puno vremena od tada, ali da li se sećate da je kapetan Radić bio prisutan na tom sastanku?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno detalja se ne bih setio, ali sada vidim, sad na ovome Sudu sam prave razloga saznao zbog čega sam smenjen. Ja sam samo sudu izjavio vijetnamski sindrom - jeste da je možda bilo, ali nije to uticalo na komandovanje i da ostanem dalje. Sad vidim zašto je gospodin Radić celo vreme u Komandi onako bio smrknut i sa mnom nije... hladan, nije komunicirao. Sad vidim zašto su odnosi Gardijske brigade prema meni svi bili zahladneli... i odnosi. To je sve doprineo gospodin Šljivančanin. Jer nisam verovao da može na takav način organ bezbednosti da šikanira jednog starešinu, jednog oficira, da ga ponizi, da ga smene, bez provere, bez znanja, lažno optuži. I to je bio razlog. Znači, sad je gospodin advokat Šljivančanina pravo stanje rekao zbog čega je tako bilo. I zato, ja sam se čudio zašto gospodin Radić kad dođe u Komandu, mene gledao sa prezirom i ovo. Zbog operativnog rada gospodina Šljivančanina, koji nije vodio svoj posao kako treba, koji nije bezbednost završio, a znao je da, da menja i da komanduje. Znači, to je bio pravi razlog. Čoveka... ako je bio operativac, onda je morao znati razloge i operativnog rada, da svede, da vidi uzroke koje, a ne lažne informacije proturene od njegovih saradnika, koje je on imenovao, da bi to oni radili. To su oni radili na kraju. Časno i pošteno, nikakve ljage, nikakve nisam imao na svojoj biografiji i na svom obrazu. Sad se razotkrilo pravo stanje šta je bilo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Govorićemo o tim razlozima smenjivanja malo kasnije, ili možda u ponedjeljak. Imaćete priliku da o tome govorite. Ja bih sada da prođemo kroz činjenice o smeni. Dakle, da prođemo samo kroz ta pitanja, samo osnovno, a vi ćete imati priliku da govorite o uzrocima toga ili kasnije danas ili u ponedjeljak, u redu?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, na tom sastanku, samo ukratko, gospodin Šljivačanin vas je razrešio dužnosti Komande, zar nije tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Gospodine, to nije bio sastanak, to je bio uobičajen dolazak u Komandu, gde smo bili: ja, gospodin Tešić, bio je Miroljub. I on je njega ramenom, kaže: "Od sad ćeš ti da budeš koma... ovaj, komandant TO-a, ti, ti si glavni. Razrešujem Jakšića dužnosti." To je bilo sve. To nije bio sastanak Komande.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste se vi povinovali naređenju gospodina Šljivančanina i prihvatili razrešenje dužnosti?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Gospodine, ja sam imao informaciju od obaveštajnih organa vojske koji su u mene imali poverenja, koji su...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da ali gospodine, samo trenutak, razgovaraćemo o tome.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Dozvolite mi da završim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Sada me samo me zanimaju osnovne činjenice. Da li ste vi prihvatili, dakle odgovorite sa da ili ne, a kasnije ćemo čuti detaljna objašnjenja, ali sada samo da ili ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: U redu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li se slažete?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li je Miroljub Vujović takođe prihvatio to naređenje gospodina Šljivančanina i prihvatio novo zaduženje? Da li je on prihvatio naređenje?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa jedva je dočekao moju smenu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. I vi... vi nikada niste doveli u pitanje autoritet gospodina Šljivančanina u vašem razrešenju i imenovanju druge osobe na vaše mesto?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Logično je bilo pošto je gospodin Šljivančanin sa gospodinom Mrkšićem neposredni starešina, da je više imao njemu... u njega poverenja nego u mene kojega tek me upoznao. I po tom pitanju ja nisam hteo da dalje... Ali bio je razlog sledeći, drugi razlog je bio zbog toga. Ja

sam dobio informaciju od obaveštajne službe vojske da se priprema moja likvidacija. Po tom pitanju, četvero dece imam, porodicu, nisam hteo da...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu, doći ćemo i na to. Ne brinite, imamo dovoljno vremena. Dakle, kada vas je Šljivančanin razrešio dužnosti i postavio Vujovića na tu dužnost, on nikada nije rekao da deluje u ime gospodina Mrkšića, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Šljivančanin nikada nije rekao da poštuje Mrkšićeve naredbe, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nije rekao ni da ni ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I na kraju, on nikada nije rekao da su to naređenja nekog drugog, kada vas je Šljivančanin razrešio dužnosti, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, to se dogodilo odmah pošto je zauzeto Milovo brdo. Dakle da li se slažete, pošto je zauzeto Milovo brdo da je završena i bitka za Vukovar? Da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tad sam to izjavio. Međutim našao sam notes gde imam zapisan datum i mesto sastanka. To je bilo 17. deveti, a Milovo brdo je zauzeto 17. devetog. Znači, nisam bio prisustvovao oslobađanju Milovog brda. Znači, pre 17. devetog ja sam bio razrešen dužnosti.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Rekli ste "17. septembra". Mislite novembra?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Novembra, novembra. Novembra u stvari, izvinjavam se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Od zauzimanja Milovog brda, ono što je preostalo bilo je takozvana akcija čišćenja, ali glavna bitka je bila završena, da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. Izlaskom na Milovo brdo, komunikacija se... imao se vidokrug, kompletno kontrola nad oba mosta do reke Dunav. Hrvatske paravojne snage su se razdelile: znači Mitnica, centar grada više nisu imali kontakta, bile su razdvojene. I onda su shvatili u kakvoj su poziciji, prišli su pregovorima za predaju.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U to vreme, kada ste razrešeni dužnosti, već je bila završena bitka za Milovo brdo. Do 17. novembra vi niste učinili nikakve disciplinske prekršaje koji bi doveli do vašeg razrešenja sa dužnosti?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ja mislim ne. Ne, sigurno ne. Sigurno ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Sigurni ste, u redu. Niti ste učinili nekakav zločin koji bi doveo do vašeg razrešenja sa dužnosti?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Niti je to značilo da niste izvršili neka naređenja, što bi takođe dovelo do vašeg razrešenja sa dužnosti?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Sad je... gospodin advokat je tačno razloge sad naveo, i sam je izjasnio koji je bio razlog zašto sam ja smenjen.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu, doći ćemo do toga uskoro, gospodine. U svakom slučaju, situacija nije bila takva da vi niste izvršili neko naređenje i da je to bio razlog vašeg razrešenja?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne. Ali u situaciji kad je čovek ponižen, šikaniran, kad nema... nije cenjen kao ličnost, možete misliti kako se u toj situaciji osećate. A to je bilo kod gospodina Šljivančanina.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Razumem. Ali ako sada pogledamo te činjenice gospodine, u to vreme su borbe bile manje više završene. Vršile su se neke operacije čišćenja, dovršavanje operacija, i nije bilo nekog razloga da budete razrešeni dužnosti. Nije bilo potrebe za tim, zar ne? Slažete li se s tim gospodine?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa to pitajte gospodina Šljivančanina za razlog.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali vama nisu poznati neki praktični razlozi zbog kojih vas je tada smenio sa dužnosti, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: u redu. I vi znate gospodine, budući da ste svedočili u Beogradu da je vaš naslednik Mirosljub Vujović osuđen za ubistva koja su se dogodila samo nekoliko dana posle vašeg razrešenja sa dužnosti, vama je to poznato, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, kao iskusan oficir, kao rezervni kapetan, vi ne biste izvršili naređenje da se ubiju civili ili ratni zarobljenici, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. Tradicija srpskog vojnika i starešine još od Balkanskih ratova to je nalažala, i školovanje, to ni u kom slučaju, i subordiancija normalno nadređenoga - bila je neprikosnovena. Srpska reč se uvek poštovala.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. I gospodine, kao iskusan starešina vi svakako ne biste naredili vašim podređenima ili vašim vojnicima da ubijaju zatvorenike, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Apsolutno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Možemo li sada ponovo da porazgovaramo o gospodinu Šljivančaninu? Svedočili ste da ste ga videli na tom sastanku u "Veleprometu"?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Takođe ste svedočili da ste videli gospodina Vukašinića. Na kojoj je on dužnosti bio ili koji je bio njegov položaj u odnosu na majora Šljivančanina?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Znam da je lično bio nadređen Vojnoj policiji, pretpostavljeni Vojne policije.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vi ste takođe svedočili da ste vi bili zaduženi za bezbednost u Vojsci Republike Srpske Krajine, da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nije. Pogrešno upisano. Načelnik bezbednosni Vukovarske brigade TO-a pre rata - bio sam na toj dužnosti pre rata, u legalnoj teritorijalnoj brigadi TO-a Vukovara, za vreme one Jugoslavije.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Vi znate koje su funkcije načelnika bezbednosti. S obzirom na vaše poznavanje zadatka koje obavlja načelnik bezbednosti, zar ne biste očekivali da gospodin Šljivančanin ili jedan ili više njegovih zamenika budu prisutni na sastanku kao što je bio onaj u "Veleprometu"? To ne bi bilo ništa neobično za osobu koja vrši takvu dužnost da prisustvuje takvom sastanku zar ne?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Prigovor, Časni Sude.

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ovo su spekulacije kojima barata moj uvaženi kolega, jer smo čuli ovde od svedoka da on ne zna ni šta je tema sastanka, ni dnevnog reda, ni bilo čega. E sad, šta bi bilo za očekivati, i kako bi bilo očekivati to je već u domenu, kažem spekulacije.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner, predlažem vam da prekinete sa ovom linijom pitanja.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali gospodine, vi ste videli gospodina Šljivančanina i njegovog zamenika gospodina Vukašinića na tom sastanku, zar ne?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, prigovor.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: U sali, u sali. U sali sam video.

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja bih zamolio da skrenete pažnju gospodinu Weineru da neke stvari ne predstavlja drugačije nego što je svedok rekao. Svedok ni jednog jedinog trenutka nije rekao da on zna da je Vukašinić

bio zamenik gospodinu Šljivančaninu. On je rekao da je Vukašinić bio zadužen za Vojnu policiju.

SVEDOK JAKŠIĆ: I organ bezbednosti ujedno, zamenik Šljivančanina.

ADVOKAT BULATOVIĆ: To ste sada rekli.

SVEDOK JAKŠIĆ: Pa i onda sam to izjavio bio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: O tome je svedočio juče, ja verujem. A gde ste videli Šljivančanina i Vukašinića u toj velikoj sali?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Sad ne mogu tačno s koje strane je ulaz, ali bočno su stajali, to se sećam – da su bili. Sad, da li su celom sastanku prisustvovali ili nisu, ili su bili na početku, ne mogu da se setim, ali su u sali bili prisutni. To kad... kad sam ih ja video.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li su oni bili zajedno kada ste ih videli?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. Sada ću vam postaviti nekoliko pitanja vezano za pukovnika Mrkšića. Vi ste u vašem iskazu u Beogradu rekli da ste primali naređenja od Mrkšića i da ste ih izvršavali? Da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Na stranici B97 transkripta iz Beograda vi ste njega spomenuli kao "neprikosnoveni autoritet". Da li je to bilo tačno u Vukovaru?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Izuzetno cenjen i poštovan starešina.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Svedočili ste, došlo je do jedne situacije 19... negde u jesen 1991. godine kada ste bili imenovani za komandanta Štaba TO u Orioliku, Operativne grupe Jug?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Orioliku.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U Orioliku. Dakle, vi ste imenovani kao načelnik toga Štaba Teritorijalne odbrane od strane civila?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tu je bilo oko 20 sela južno, u Južnoj Operativnoj grupi, gde su bili svi komandanti tih sela, jer su imali svi jedinice TO u tim selima, imali sastanak, i ja nisam prisustvovao tom sastanku, bio sam na liniji. Kasnije sam saznao da su izabrali mene za komandanta Štaba TO Južne Operativne grupe.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vi ste rekli da vam Mrkšić nije dopustio da preuzmete tu dužnost, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Oспорavao je, rekao mi je to je politička

funkcija, Vukovar mora da se oslobodi, treba osloboditi Vukovar, pa onda voditi politiku. Tako mi je rekao i da budem s odredom "Petrove gore".

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali vi ste rekli da vam Mrkšić nije dopustio da preuzmete tu funkciju, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa ja na sastanke sve nisam mogao ići. Išli su ovi iz Štaba, drugi zamenici. Išao sam samo u Lovas jedanput, išao sam mislim u Oriolik jedanput, i... i 17. što su imali sastanak, što su tražili u "Veleprometu". Mislim da su to svega tri sastanka bila. A to je i kratak period, to je period negde oko... od, od mesec dana.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Ali vi ste rekli, sada ću citirati, na stranici 81. 02994638 u BHS verziji, negde na tri četvrtine stranice na stranici 81 "Mrkšić to nije dozvolio". Sad vam postavljam jednostavno pitanje. Dakle, Mrkšić vam nije dozvolio da preuzmete tu funkciju, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vi ste izvršili njegovo naređenje, povinovali ste se, niste preuzeli tu funkciju.?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nisam zvanično preuzeo, ali sam kasnije na zahtev drugih, obavestio ga, i išao na sastanak u Lovas jedan, i u Oriolik.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. I vi niste osporavali Mrkšićev autoritet kada vam je rekao da ne preuzmete tu funkciju?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Zato sam celo vreme i bio u Komandi sa... sa Odredom "Petrove gore" i sa Tešićem više nego u Štabu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu, ali pitanje je sledeće: Vi niste osporavali Mrkšićev autoritet kada vam je rekao da ne preuzmete tu funkciju? Vi niste osporavali njegov autoritet?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Recimo ne, hajde.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu, hvala. Želeo bih da govorimo sada o subordinaciji. Vi ste o tome govorili u vašem iskazu 2003. godine pred sudijom u Novom Sadu, kao i pred Sudom u Beogradu. Vi ste tada rekli da su jedinice Teritorijalne odbrane u Vukovaru bile subordinirane JNA, da li se sećate toga?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Po Ustavu bivše Jugoslavije, jedinice Teritorijalne odbrane su se potčinjavale JNA. Ako jedinica ne deluje samostalno na terenu, ako je u sastavu JNA, pošto je JNA operativno osposobljenija, profesionalnija jedinica, u načelu je bilo da se potčinjavaju JNA. A moguće je da su jedinice JNA, recimo oklopna mehanizovana četa da se Pešadijskom teritorijalnom bataljonu da se dodeli. Moguće je i to da se potčini. U ovome ratu je bilo obratno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Izvinite, možete li to da objasnite da je bilo obrnuto u ovom ratu, nije ušlo u zapisnik? Objasnite to?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pošto je JNA profesionalnija vojska, u načelu - teritorijalne jedinice se potčinjavaju JNA, ali moguće je u akciji, zadacima, borbenim dejstvima da se bataljonu recimo teritorijalnom potčini oklopno mehanizovana četa, ili oklopni bataljon da bude potčinjen starešinama Teritorijalne odbrane - ako tako zadaci nalažu ratni. A u ovom ratu kažem bilo je obratno, TO i JNA.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu, hvala, sada razumem. Isto tako ste rekli u vašem iskazu u Beogradu da su jedinice Teritorijalne odbrane trebalo da budu podređene jedinicama JNA u određenom rejonu. Da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa bili smo potčinjeni Južnoj Operativnoj grupi.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. I u jesen 1991. godine u Vukovaru, sve jedinice bilo da je reč o Teritorijalnoj odbrani, dobrovoljačkim jedinicama, određenima, sve su bile podređene JNA, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Sad ću vas zamoliti da pogledamo dokazni predmet 353. Da li vidite to ispred vas? Ako može da se vidi malo jasnije?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Sada ćemo da pogledamo...

prevodioci: Molimo vas da uključite mikrofon.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Izvinjavam se. Sada ćemo da pogledamo stranicu broj 2 u engleskoj verziji, a to je stranica 1 koja je na ekranu pred vama. U 2. redu sa desne strane je pitanje. Mislim da je to treće po redu pitanje. Na stranici broj 1 u engleskoj verziji, kaže: "Ko su bili vaši vojnici?". Možete li sada da pratite ono što ću da pročitam u sledeće tri rečenice.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja bih najljubaznije zamolio uvaženog kolegu da postavi pitanje, pa tek onda da mu predočava tekst, jer ovo je navođenje šta treba da odgovori. Pitanje vezano za bilo šta iz ovog teksta, pa onda da proverimo šta želi tužilac da pita. Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner, ovo je unakrsno ispitivanje. Vi možete da predočite dokument svedoku, ali mislim da ćete se složiti kao što je uostalom rekao i gospodin Borović da će biti mnogo verodostojnije ako se to uradi na drugačiji način. A na Pretresno veće bi svakako više uticali odgovori koji ne bi bili pod uticajem pisanog dokumenta...

TUŽILAC WEINER: U redu.

SUDIJA PARKER:... imajući u vidu procenu da li nešto želite da istaknete po značaju ili ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li vam je bila poznata veličina čete gospodina Radića?

ADVOKAT BOROVIĆ: Izvinjavam se stvarno, ali da ne čita svedok ako može tekst, nego bez ovog čitanja da odgovara na pitanja.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner, da li želite da ovo sklonimo sa ekrana?

TUŽILAC WEINER: Da.

SUDIJA PARKER: Pretpostavljao sam...

TUŽILAC WEINER: Ali mislim da je prekasno. Pa zato možda da mi dozvolite da uradim onako kako sam i nameravao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da pročitamo prve tri rečenice tog paragrafa o kome sam govorio - odgovor na treće pitanje koje glasi: "Ko je... "

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, bili ste veoma jasni u vašem nalogu. Weiner se vraća, uvaženi kolega se vraća na svoj sistem koji niste dopustili. Ne znam šta svedoku treba sada da čita iz nečega? Uostalom, čini mi se da smo već otišli daleko i svedok svo vreme ovo već čita, i mislim da... da ovo Pretresno veće treba ovo malo pažljivije da ceni, ako dopusti ovaj naknadni pokušaj uvaženog kolege da nešto proturi, što ne bi bili po Pravilu (Rules of Procedure and Evidence), čini mi se. Hvala vam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Časni Sude, ja...

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, dozvolite mi da nešto razjasnim: Tokom unakrsnog ispitivanja dozvoljeno je i sasvim ispravno da se svedoku predoči dokument i da se na osnovu njega postavi pitanje - da li ga to na nešto podseća, slaže li se sa tim dokumentom i slično. To je dozvoljeno. Problem sa tim je u tome što onda ima manju težinu ako svedok pročita i kaže: "O da, tako je. Slažem se, tako se dogodilo." nego ako svedok postupi onako kako ste vi predložili da se najpre o tome porazgovara, a zatim, ako se nešto propusti, da mu se dozvoli da se nešto podseti čitajući dokument. Dakle, vaš način je bolji, ali i ovo je moguće. Mi smo sasvim svesni onoga što se događa. Hvala.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, molim vas da me pratite. Ovde stoji: "U jednom trenutku, u četi kojom sam komandovao bilo je oko 500 ljudi različitih nacionalnosti sa različitim partijskim opredeljenjima".

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pročitao sam to gospodine.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li se sećate da li su čete u Vukovaru bile sastavljene od različitih grupa i različitih osoba i osoba sa raznih lokacija?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Na pravcu dejstva gospodina Radića je bio Miroslav Vujević sa četom oko 120 boraca. To je bio težišni pravac i sve snage koje su se mobilisale, i dobrovoljci i TO se pridodavali da bi taj deo zadatka se izvršio - Leva Supoderica da se osvoji i da se krene prema Milovom brdu, pošto je Mitnica bila utvrđenija i tamo se nije moglo.

ADVOKAT BOROVIĆ: Oprostite, sve je u redu, samo je greška u transkriptu. Svedok je rekao "na pravcu dejstva kapetana Radića bila je četa Miroljuba Vujovića"

SVEDOK JAKŠIĆ: Miroljuba Vujovića.

ADVOKAT BOROVIĆ: Je li tako?

SVEDOK JAKŠIĆ: Tako je.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Pa da se ispravi to u transkriptu, i mislim u stvari da je sad svedok to sam uradio. Hvala.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Juče vam je postavljeno pitanje, kada već govorimo o tome, da li je bilo moguće da odred bude podređen četi bataljona? Sećate li se toga od juče?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Sećam se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A onda ste rekli...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Jeste, sećam se. I kasnije sam razumeo gospodina pitanje, ali nisam od početka razjasnio šta se dešavalo sa odredom. On je mislio da sam ja ceo odred potčinio četi. Međutim, 3. oktobra, kad smo krenuli, Gardijska brigada u napad, ja sam po dve čete stavio u sastav u dva jurišna odreda. Svaki odred po dve čete. Drugom jurišnom odredu i one dve čete, Trećom i Četvrtom sam prvih dana bio ja sa majorom Bajićem, a sa majorom Tešićem je bio moj zamenik Čičak. Pošto mi je komandir Četvte čete poginuo već 3., bilo je dosta poginulih i ranjenih; 5. je poginuo komandir Druge čete, to je bio najtvrdi pravac, najutvrđeniji, tu se nije moglo ići, odlučili smo da premestimo težište na levu stranu, na Prvi jurišni odred. Dve čete sam rasformirao, tako da sam 10 vojnika dao Zjaji, potčinio, veću grupu sam potčinio kasarni za čuvanje desnog boka kasarne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Usporite malo. Ali ono što vi kažete je da je tokom borbenih dejstava bilo potrebno da postoji izvesna fleksibilnost, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Hteo sam da razjasnim to na pitanje Borovića, kasnije sam se setio šta je, koje je pitanje je tražio. Dve čete znači se rasformirale, potčinile... vojnici su se potčinili gardijskim jedinicama i potčinile... ovome, kasarni, i deo na očuvanju objekata u... u... ovaj, Zaštitni vod. Tako da, samo ostale su dve čete kasnije. Već polovinom oktobra dve čete, znači Miroljubova i Stankova četa, dve čete. I one su bile u sastavu Prvog jurišnog odreda, i onda sam prešao u Komandu majora Tešića.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Molio bih da samo uđe ono što je rekao svedok. Te dve čete su ušle u sastav Prvog jurišnog odreda...

SVEDOK JAKŠIĆ: I ostale.

ADVOKAT BOROVIĆ:... Samo trenutak. Je li tako, gospodine svedoče? Jeste tako izjavili?

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću...

SVEDOK JAKŠIĆ: Sadejstvovali s njima.

SUDIJA PARKER:...nemojte vi sada postavljati pitanja svedoku, vi ih postavite meni, ako želite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Dakle ovako. Svedok je izjavio: "Te dve čete sam ja potčinio Prvom jurišnom odredu", toga nema u transkriptu. Molim da...

SVEDOK JAKŠIĆ: Ne. Ostale u sa... u sadejstvu.

SUDIJA PARKER: Samo trenutak, molim vas.

ADVOKAT BOROVIĆ: Molim uvaženog kolegu da to pitanje razjasnimo, jer ja sam tako čuo i tako je svedok izjavio. Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Weiner...

TUŽILAC WEINER: Da?

SUDIJA PARKER:...možete li da to razjasnite sa svedokom, ako želite? Ako ne, ja ću.

TUŽILAC WEINER: Biće mi drago da to učinim. Ići ćemo korak po korak.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Govorili ste o Miroljubu Vujoviću, a takođe ste govorili i o Stanku Vujanoviću. Najpre, ovi ljudi nisu bili komandiri četa JNA, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Nije li tačno da su oni referisali, bili podređeni komandirima čete JNA?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, moram da interвениšem. Prvo, nismo razjasnili pitanje oko Prvog jurišnog odreda. Ovo je sad sasvim nešto novo i ovo nije rekao svedok uopšte do sada. Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, gospodine Weiner će razjasniti više stvari uključujući i to, redosledom koji inicijativa smatra da je primeren, pa budimo strpljivi.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi znate ko... oh, možete li da odgovorite?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. Na Komandnom mestu kod Tešića, ja sam imao sredstva veze, major Tešić je imao sredstva veze. On je rukovodio svojim četama, ja sam rukovodio svojim četama - do pred kraj smene. Lično sa linije, imao sam direktnu vezu sa komandirima četa. A sadejstvovala su zajedno na prvoj liniji Miroljubova četa sa Radićevom, a Stankova sa Bojkovskim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Vi ste rekli da su sadejstvovali. Idimo sada korak po korak. U Beogradu ste izjavili, to je na stranici 117 na engleskom, a na stranici 02994663 na BHS-u. 02994663. Da li se sećate da ste tada tokom tog iskaza bili unakrsno ispitivani od samog optuženog u tom predmetu, od Miroljuba Vujovića? Da li se sećate toga? I Miroljub Vujovića vam je rekao, pitao vas je: "Koliko nas je bilo prebačeno u Radićevu četu? Kolika je bila njena snaga? Ja ne znam kolika je bila moja Prva četa, a koliko se sećam, ti si to spomenuo. Pa koliko je mojih ljudi bilo u mojoj četi?" A vi ste odgovorili: "U jednom trenutku ih je bilo oko 120, pri kraju, jer kako se Vukovar oslobađao, civili koji su se oslobađali odmah su pripajani, mobilisani su i davani četama na pripajanje. Tako da se ona sukcesivno, kako se bližio kraj, uvećavala". Da li je to tačno, to što ste izjavili u Beogradu?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: 120 su imali, ali 3. su imali 117 boraca, na samog 3. - imam spisak. 3. oktobra.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I u tom pitanju, Vujović vas je pitao: "Koliko je nas bilo prebačeno u Radićevu četu?" On vas je to pitao?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Gospodine, svako pere sa sebe. On je hteo da bude da je potčinjen gospodinu Radiću, da ne bude on odgovoran, verovatno zbog toga. Možda je bilo kasnije, kad sam ja smenjen, možda je onda bio

potčinjen gospodinu Radiću. Ne znam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali vi tada niste nijednom izjavili gospodine da niste bili potčinjeni Radiću?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ja Radiću ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali nikada niste rekli Miroljubu da niste potčinjeni Radiću kada vam je postavio to pitanje?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ja Radiću nikad nisam bio potčinjen. Evo, izjaviće gospodin.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A on to jeste rekao - da je bio prebačen Radiću u tom svom pitanju, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Naredbom gospodina Mrkšića od 3. još, jedinice TO-a su morale biti u prvoj borbenoj liniji, čak ispred maltene gardijskih, pošto znaju teren i... i... i situaciju, i bašče i sve ostalo, da vode i da, da budu ispred. Tu je bilo maltene sadejstvo, tu je bilo... oni su se uplitali jedni u druge. Ali komandna linija radio vezom je išla - ja mojim četama, Tešić svojim četama. Na terenu su se isprepletali, sigurno su sadejstvovali i sarađivali.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ako pređemo na 81. stranu gospodine, a to je 02994638, na sredini stranice kažete: "Miroljub je maltene imao svog pretpostavljenog komandira, a Stanko je imao svog, koji je bio komandir njihove čete. On je bio odmah... faktički, i TO se potčinjava toj četi". To je ono što ste odgovorili?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Kad nisam ja tamo, tako je bilo onda. Kad odem na sastanke i kad nisam prisutan, ne mogu biti bez komande.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, oni jesu bili potčinjeni komandirima čete JNA?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa na neki način - sadejstvo s njima i tu je bilo skoro... na neki način. Nepisanim pravilom.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Takođe ste pomenuli da je bilo zajedničko komandno mesto između Radića i Stanka Vujovića, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Zajedničko komandno mesto Radića i Vujovića, ali je bilo u... u Stankovoj kući. Tako se desilo, da je tu njegova kuća, a Stanko je sasvim desno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste ikada prisustvovali nekom sastanku tamo?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Jednom sam samo bio tamo na nekom sastanku. Inače su oni dolazili u Komandu, pretežno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali znali ste da je Radić tamo držao sastanke, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li vam je bilo poznato da je Radić sa vojnicima tamo razgovarao o planovima?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li vam je takođe bilo poznato da je Radić tamo spavao?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I na kraju, molim vas da pogledajte stranicu 120. Nadam se da nećete morati puno da prelistavate kroz ovaj dokument. Vi ste ponovo rekli, na stranici 120, ato je 02994665 i 4666, pitani ste... Samo trenutak molim vas. Stanko Vujanović vas je pitao: "Da postavim Jakšiću jedno pitanje: Da li poznaje Sašu Bokovskog? Odgovor: Da, poznajem. Pitanje: Da li znaš da sam bio u njegovoj četi? Dušan Jakšić kaže: Gospodine predsedniče, poznato mi je". Dakle, vi ste znali da je jedinica Stanka Vujanovića bila potčinjena jedinici Saše Bojkovskog, jednog od komandira četa JNA, zar nije tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne, nemam ovde od Stanka uopšte... Rekao sam u slučaju da nema... kad odem na sastanak, da nisam prisutan, potčinjeni su onda, onda saraduje sa komandirima četa, pošto su profesionalniji, znaju bolje situaciju i znaju bolje sa vojnicima, oni su onda direktno sa njima saradivali, potčinjavali se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Postojala je subordinacija prema njima, hvala.

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, čini mi se da smo baš na ovoj važnoj temi, zato ne intervenišem više puta, ne želim da ometam kolegu. Predočavati ovako delove transkripta sa Beogradske "Ovčare" je dozvoljeno, ali ako imamo kontekst pitanja Stanka Vujanovića ovom svedoku, gde je u nastavku, molio bih kolegu iz Tužilaštva da nastavi s ovim što je započeo, pa ćemo doći do, praktično do odgovora koji je ovaj svedok dao Sudu. Ima dalje, da li... mislim sad... pošto ja nemam pravo da ispitujem, znači zamolio bih kolegu Weinerja da bi utvrdili u kom smislu je odlučivao Stanko Vujanović, a u kom smislu Saša Bojkovski, te da proverimo da li je to sadejstvo ili potčinjavanje, da omogućimo svedoku da kada mu se pročita ostatak teksta koji je započeo kolega tužilac, da odgovori na ta pitanja. Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner, izgleda da je deo problema to što vaše pozivanje na transkript Suda iz Beograda nije potpuno zadovoljavajuće?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Nastaviću da čitam. To mi odgovara, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Weiner. A niste zaboravili što je maločas spominjao gospodin Borović, zar ne?

TUŽILAC WEINER: Doći ću i do toga, takođe.

SUDIJA PARKER: Drago mi je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. U redu. Idemo na to sada. Gospodine, u vašem odredu "Petrova gora" imali ste četiri čete, a onda kasnije tri čete. A one su bile pridodate čete...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Dve, dve.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dve, u redu. A Miroljub Vujović i Stanko Vujanović su bili na čelu te dve čete?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A vaš ceo odred bio je u okviru Prvog jurišnog odreda?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: I potčinjen drugim... Drugom jurišnom odredu -delom, što je ostalo od one dve čete.... potčinjene. Potčinio sam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Tačno. Dakle, bili su podeljeni između dva jurišna odreda?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno. Mogao bih ja da razjasnim ovo, ako mi dozvolite? Pitanje subordinacije i svega. To je bilo dok je bila linija napada na... tako se to uslovno. Kad se Vukovar oslobodio, ja vas onda pitam da li je onda moguće da budu kompaktne jedinice zajedno, svako je mogao da komanduje svojom jedinicom. Nisu imali Komandno mesto svoje, bili su slobodni, ja ne znam kakva je onda bila subordinacija, to pitajte druge, gospodina Šljivančanina, da li je potčinio Miroljuba ovaj, Radiću, ili je bio samostalan.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Dok ste vi bili na čelu svoje jedinice, a koja je bila podeljena između dve jurišne čete, dve glavne jedinice, Miroslavova i Stankova...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Miroljubova... Vujovićeva.

ADVOKAT BOROVIĆ: Prigovor. Prigovor.

SUDIJA PARKER: Da gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Njegov odred nije podeljen između dve jurišne čete, već između dva jurišna odreda, tako da je pogrešno formulisano pitanje. Hvala.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Tačno. Apsolutno ste u pravu. Dakle, između dva jurišna odreda. Ali dve čete, Miroljubova i Stankova su radile zajedno sa dve čete JNA, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

prevodioci: Prevodioci nisu razumeli odgovor svedoka. Može li molim vas svedok da ponovi odgovor.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Možete li molim vas da ponovite odgovor, prevodioci vas nisu čuli. Pitanje je bilo, ponavljam, Miroljubova i Stankova četa, odnosno čete su radile zajedno sa dve čete JNA. Da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da. Tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Velika četa koja je bila Miroljubova je sadejstvovala sa Radićevom četom, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A Miroljub je rekao da je bio prebačen u Radićevu četom, zar ne? To je izjavio u Beogradu. Da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne znam kako on smatra. Da li gospodin Radić je dobio naređenje da... da se prebacuje ili ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li je Miroljubova četa bila potčinjena Radićevoj četi, ako to znate?

ADVOKAT BOROVIĆ: Prigovor.

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja bih zamolio ipak da...da konačno uvaženi kolega prestane da vrši pritisak na ovog svedoka, koji je više puta se izjasnio da nije bila potčinjena, već su sadejstvovali sa njima. On je komandovao sa Miroljubovom četom. Mislim da je ovo već jedan pokušaj onako jednog teškog pritiska na svedoka posle jedno deset odgovora koji su bili potpuno jasni. Uostalom evo, ako dozvoli Pretresno veće, neka jednom svedok sam na to odgovori, da ne bude predmet ovakvog pritiska.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, ovo je unakrsno ispitivanje. Po mom sudu, ovo nije otišlo predaleko. Izvolite, gospodine Weiner.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Miroljubova četa je bila potčinjena Radićevoj četi, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Rekao sam, svako je bio... dve čete su

potčinjene bile meni, majoru Tešiću su bile njegove tri čete. Znači, ja sam moje dve čete dao, jednu u pravcu Radića, jednu u pravcu Bojkovskoga, s time ovaj, Zirojević od mene nije imao, imao je nešto do... koji su iz Vukovara, do... do... dobrovoljaca koji nisu bili pod mojom komandom. Znači samo ove dve čete sam imao. Kad su se vršile operacije za Vukovar, ja sam vršio, radio vezom komandovao svojim četama, a major Tešić sa svoje tri čete - dok nisu postojale pripreme za Milovo brdo i Levu Supodericu. Tad već nisam bio u funkciji. Da li su onda... ma... major Šljivančanin potčinio, to ne znam... koja je bila dalja naredba.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Da li vam je poznato, da li je Miroljub Vujović dobijao naređenja od Radića?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Koliko mi je poznato, oni jesu bili zajedno u istoj Komandi, i da su pravili neke mape, planove, samo... znam da, da su pravili plan šifara kad, kad se trebalo za napad, i tad sam ja već prest'o, pred moju smenu. Za napad za Milovo brdo i Levu Supodericu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali da li znate gospodine, da li je Miroljub Vujović dobijao naređenja od Radića? Da li znate? Ako ne znate, u redu. Ali, da li znate?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne znam, za moje komande ne znam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali vi ste jedinicu Miroljuba Vujovića poslali Radićevoj četi, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam već rekao, naredba je bila komandanta Mrkšića da se naše čete stave u pravcu dve čete - jednog jurišnog odreda, druge dve - drugog jurišnog odreda, da budu na liniji kao vodiči, da budu u sadejstvu sa njima. I tako je i bilo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I jeste ih poslali da budu u sadejstvu sa Radićevom jedinicom?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Apsolutno, na istoj su liniji. Znači, istu liniju imali, isti napad, isto sve. I logično je bilo da su oni između sebe sarađivali. To, to je sasvim logično.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pogledajte sada Radićevu izjavu, to je dokazni predmet 353.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude...

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Da je dokazni predmet znamo, ali još nismo utvrdili da li je to Radićev intervju, pošto Radić nije došao na mesto svedoka, a planira uskoro da to bude. Dakle, ovo nije Radićeva izjava, da se ne dovodi u zabludu svedok. Ovo je neki od intervjuja, i tako mu treba korektno saopštiti. Nemam ništa

protiv da se nakon svega ovoga što je kolega tužilac ispitao, ovo sada predoči. Ovo je taj trenutak pravi.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, to je dokazni predmet i budući da je dokazni predmet on govori sam za sebe. Ja bih želao da se pozivam na njege tokom ispitivanja.

SUDIJA PARKER: Možete.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. Taj deo koji ste pročitali o 500 ljudi raznih nacionalnosti i različitih političkih opredeljenja, "u četi kojom sam ja komandovao bilo je aktivnih ljudi, dobrovoljaca, rezervista, četnika i srpskih dobrovoljaca. Morao sam da ih objedinim pod jednu komandu da bih postigao uspeh". U toj izjavi gospodin Radić govori o jedinstvu komande i on je bio zadužen za ljude u svojoj četi iz svih tih raznih grupa, zar nije tako?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ja vidim da ovde gospodin Radić spominje i dobrovoljce i četnike, takve formacije meni nisu pripadale, nisam rukovodio, samo sam imao tu četvu od Miroljuba. A znam da je bila naredba gospodina Mrkšića da sve... da se objedini, kompletno znači obeležja, da ne može da, da se iskače, da svi imaju obeležja i ovaj, vojske JNA. Nisu mogli biti istureni posebno četnici, posebno ovi, posebno oni. To je bila naredba. Ako se potčinjavaju jedinici JNA, moraju imati njeno obeležje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: To je tačno. A ako imate različite jedinice vi sa druge strane možete imati samo jednu komandu, a to je bila komanda JNA, zar nije tako?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ako se potčinila, to da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A ako su sadejstvovala samo jedna osoba može izdavati naređenja. Na osnovu doktrine jednostarešinstva, postoji samo jedan komandni lanac, a to je komandni lanac JNA u Vukovaru u jesen 1991. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa sad, hoćete da navučete, da izvučete odgovor da je jedinicama TO lično potčinjeni komandovala jedinica JNA, jel' tako? Da sam potčinjen, onda nisam trebao, onda... ja onda u ono vreme, nisam uopšte bio komandant, po... po vašem pitanju. Ja nisam imao ingerencije nad o... ove dve čete, odnosno četiri čete, po vašim zahtevima.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali gospodine, izvinite... Gospodine, vi ste u Beogradu svedočili da je TO bio potčinjen četi JNA. Da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Sad kako smatrate, ako nije potčinjen, nije mogao... normalno da komandir rezervni koji nije u stvari rezervni starešina nije mogao, nije smeo da uradi nešto što... što je van propisa, duha komandovanja i naređenja. Da je tako bilo, normalno da bi oficir JNA reagovao, iako nije potčinjen, reagovao bi. Ono pravo imao je kao stručno lice, ako nije mu komandant tu - da deluje. To je sasvim normalno. Ako ima mogućnosti.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, na 81. stranici na engleskom, a 02994638 na BHS-u...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne razumem engleski, dajte mi naš prevod.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ne, ne, ne. Upravo ću sada da dođem stranice na BHS-u na srpskom 02994638. Da li vidite pitanje predsednika Veća: "Vidite, Vujović i Vujanović to negiraju, oni kažu da oni nisu bili niakvi komandanti, komandiri četa. " Vaš odgovor: "Oni nisu bili, zato što su oni direktno bili potčinjeni Gardijskoj četi, možda zbog toga tako kažu. I Gardijskoj brigadi, Mrkšić je to tražio, pošto smo mi bili meštani, da mi budemo uvek na prvoj liniji, pošto poznajemo teren da budemo na prvoj liniji... tako da su oni... Miroljub je imao maltene svog pretpostavljenog komandira, a Stanko svoga, koji je bio komandir njihove čete, pa se faktički i TO potčinjava toj četi."

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ako nema druge komande. Ako komandant nije tu, TO-a, on se potčinjava, logično. Ako sam ja otišao na sastanak Štaba, normalno, u sastavu njihovom da je, logično da je pod njihovom komandom.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Kada je Miroljubova jedinica bila na liniji fronta sa Radićevom jedinicom, da li ste vi obično bili tamo sa njima?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da li sam dolazio tamo?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: I kod Stanka sam, češće kod Stanka sam išao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Budući da ste ređe bili u Miroljubovoj jedinici, neko je trebalo da komanduje tom jedinicom? Da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa imao je, ja sam bio jednom, ja sam iks puta Miroljuba upućivao na nedostatke i starešinske vrline. Ispočetka je bilo problema kad se krene u akciju, da jednostavno ne može da pokrene... ispočetka. Recimo u 7.00 sati, on u 10.00 tek prikuplja ljude. Odem drugi put, on krene u akciju, pa vodi sa odeljenjem umesto četom, ostali ne... ne izda zadatak. I stalno sam ga upućivao kako kao starešina mora da komanduje: ako hoćeš da budeš komandir, moraš znači sva odeljenja, sve vodove imati, svakome zadatak konkretan dati, da bi bio uspešan. Verovatno mu je u tom stručnom smislu pomagao Radić, kasnije, isto.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. A posle vašeg odlaska, jedini ko mu je bio na raspolaganju da mu daje naređenja je bio Radić?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: E, to ja ne znam, to pitajte gospodina Šljivančanina koji ga je postavio za komandanta, i kako ga je postavio za komandira čete, kome ga je potčinio. Ja dalje nisam upućen - da li je bio samostalan, da li je bio potčinjen.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Da li vam je bila poznata jedinica "Leva Supoderica" u tom rejonu? Jedinica "Leva Supoderica"?
SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Sa Kamenim?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Tako je?
SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste znali za njih?
SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Znao sam, ali mi nisu bili potčinjeni.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Oni su takođe bili u sadejstvu sa Radićem i Vujovićem, zar ne?
SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Na tom pravcu su delovali. Leva Supoderica i Milovo brdo, i oni su delovali.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A da li znate da li su se opredelili za neku političku stranku?
SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Čini mi se da, da, da su bili... imali nešto sa Radikalnom strankom, čini mi se, nisam siguran.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A ta Radikalna stranka je Šešeljeva stranka, zar nije tako?
SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A da li vam je poznato da je Šešelj došao u Vukovar i oslovio jedinice?
SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: U Vukovaru da je bio to znam, a da je oslovio, ne znam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste ga vi videli tom prilikom kada je došao u Vukovar?
SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A da li ste ga čuli kako govori? Kako se obraća?
SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gde ste ga videli?
SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa išao je ulicama tamo Petrove gore. I kroz Petrovu goru je bio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A da li ste ga videli u blizini Komandnog mesta Radića i Vujovića?

ADVOKAT BOROVIĆ: Prigovor.

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Svedok nije rekao da je Radić imao Komandno mesto.

SUDIJA PARKER: Odgovor bi onda bio "Ne" ako ništa drugo, onda na osnovu toga, gospodine Boroviću. Nastavite gospodine Weiner.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste ga videli u kući Stanka Vujanovića, a rekli ste da je to bilo zajedničko Komandno mesto Vujanovića i Radića?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Komandno je mesto komandanta, a ovo su bili komandiri. Znači, ne može biti Komandantno od komandira. Nisam vidio njega, ali sam vidio tamo njegovu sekretaricu, što je bila jedna ženska. Ne znam tačno kako se zove, nju sam samo video.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A kada ste rekli da ste je videli...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Vidio sam, nisam na... u kući Stankovoj video, al' sam rekao da sam ga video kroz Petrovu goru kad je išao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I videli ste njegovu sekretaricu. Da li je to bilo u Stankovoj kući?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne znam, ona je neki član stranke bila. Ne znam tačno ni kako se zove ni... samo sam video tamo da je bila.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste rekli da ste je videli, ali gde? Rekli ste "tamo". Na šta mislite kada kažete "tamo"?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: U Stankovoj kući. Mislim da je bila već noć, predveče, tako nešto, čini mi se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Molim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Svedočili ste o sastanku u "Veleprometu" juče i danas.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner, čekao sam dugo, ali sada prelazite na drugu temu. Možemo li da se vratimo na 3. oktobar i rešimo to pitanje?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. Gde ste bili 3. oktobra? Bili ste u Vukovaru, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: 3. oktobra, da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U određenom trenutku vi ste ušli u Tešićevu kuću?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: U čiju kuću?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Tešićevu.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tešićevu?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Na Komandno mesto gde je Tešić bio, u kuću gde je bilo Komandno mesto, jel' tako?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Tako je.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam kad su se dve čete, one kad su se rasformirale - potčinio, i onda sam došao na Tešićevo Komandno mesto. Zbog ove dve čete. To je bilo negde posle 5. ne znam tačno, ali posle 5. oktobra to je bilo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vaš odred bio je potčinjen od 3. oktobra prema dva jurišna odreda: jedan je bio Tešićev, a drugi je bio Drugi jurišni odred. Da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa sad, kako uzmete. Odredi su bili na platnom spisku Gardijske brigade. To se zahtevalo na sastanku i uzelo. Ako sam ja bio ovaj, komandantu potčinjen Gardijske brigade, znači onda je i Odred bio potčinjen Gardijskoj brigadi. To je apsolutno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. A u samoj Gardijskoj brigadi, bile su tri jurišne čete. Izvinjavam se. U jurišnom odredu, bile su tri čete?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vaši ljudi, koji su bili deo Tešićevih jurišnih grupa, bili su raspodeljeni u tri čete, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Dve. Dve čete.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I te dve čete u koje su raspoređeni vaši ljudi bili su Radićeva i četa Bojkovskog, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Bojkovskog, da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li je to dovoljno za Pretresno veće?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Mogu da kažem? Pošto su tri čete gardijske raspoređene tako, i ove dve - dve čete su na širem prostoru bile, a ova treća četa je bila sužena. I nije bilo potrebno da joj se dade dodatno ljudstvo, zato samo u ove dve čete su podeljene. Ova je na jako malom prostoru, Treća... Druga u stvari delovala, tako da je jedna četa dodata Prvoj četi, sadejstvovala sa Prvom četom, Druga sadejstvovala sa Drugom četom... sa Trećom četom, odnosno.

SUDIJA PARKER: 3. oktobra vi ste imali četiri čete?

SVEDOK JAKŠIĆ: Da.

SUDIJA PARKER: Da li sam dobro shvatio da ste vi dve čete potčinili Jurišnom odredu?

SVEDOK JAKŠIĆ: Ja sam potčinio ljudstvo Jurišnom odredu, zato što sam izgubio komandire. I bila je manje... manje u ljudstvu. Imao sam dosta gubitaka, tako da je ostalo manje ljudi, i onda sam potčinio: Deset ovome... jednom specijalnom vodu, na prvoj liniji da ostanu, potčinio sam koji su ostali borci, i desni bok kasarne, tražila mi je kasarna ljudstvo TO-a koji poznaju, da štite desni bok kasarne - i tu sam jednu veću grupu potčinio i ostavio. I onda sam prešao sa ove dve čete Prvog jurišnog... Prvog jurišnog odreda. A od 3. do tamo iza 5. sam bio sa drugim, ja sa Drugim jurišnim odredom, sa majorom Bajićem.

SUDIJA PARKER: Kako se zvao major?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Bajić. Ime?

SUDIJA PARKER: Hvala.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ime... on je bio Musliman.

SUDIJA PARKER: Dakle, vi ste dve vaše čete dodelili Prvom odredu?

SVEDOK JAKŠIĆ: Drugom odredu. Ugasio i ljudstvo podelio... podredio Drugom odredu - pošto nije bilo komandnog kadra, a za potrebe njihove sam podredio njima onda.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, da li vas ovo zadovoljava?

ADVOKAT BOROVIĆ: Apsolutno, časni Sude, veoma. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: A sada, gospodine Weiner.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. Sada samo moje pitanje. Vi ste dve čete poslali u Drugi odred, a dve u Prvi odred?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nekoliko članova. Četvrta četa je imala 45 ljudi, Treća četa 72. Pošto sam gubitke imao velike i ranjene, 3. mi pogine komandir Četvrte čete, Fot, Treće; pogine mi Pejić 5. Pošto nisam imao komandire, četa je desetkovana, potčinio sam ostalo ljudstvo Drugom jurišnom odredu i za obezbeđenje kasarne - potčinio, a ja sam prešao sa ove dve čete u Komandu Tešića.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. Govorili ste o sastanku u "Veleprometu". Rekli ste da se samo delimično sećate tog događaja, da se ne sećate svih činjenica, nego samo suštine. Ali da se ne sećate tačnog mesta ni tačnog vremena. Da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nisam imao obaveze ni funkcije da bih prisustvovao kao član sednici Vlade, pa zato onda nisam, jednostavno više sam, možda sam čak i sa poznanicima sa strane, van sale pričao i tako - da nisam bio celo vreme u sednici. Jer da imam bilo kakva saznanja, imao bih u notesu

zapisano. Znači nisam prisustvovao da sam vidio dnevnik, da sam vodio zabeleške. A da imam to, to bih sad izložio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Tačno. Nemate beleške, niste to zabeležili sa tog sastanka? Da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: A ova događanja... tek sam u beležnici video da sam 17. jedanaestog da sam bio na sastanku. I koncept sam sad pročitao o čemu i šta je se razgovaralo - za oslobođenje Vukovara, šta posle sa Vukovarom. I imam kompletno: čete raspored, sadejstvo, komandire vodova, gde koja, pravce, ulice, sve imam, naredbe imam u sveski. Za sve četiri čete. I broj ljudstva.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Imate li tu beležnicu kod vas?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nemam kod mene, ali u sobi mi je. Ali ja nisam ni u prvoj izjavi, skoro 15 godina je prošlo, ja sam Pejića čet... Pejića nisam poznavao tako, tad sam izjavio tri čete da sam imao. A u stvari, Fota se sećam, ostao mi je u sećanji itekako, poznavao sam ga i pre rata. Tako da sam po svesci tek imao pravo stanje, činjenično stanje. Sada izneo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li biste hteli da nam date na uvid tu svesku? Možda bi Sekretarijat (Registry) mogao to da iskopira tokom vikenda?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Može.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. Što se tiče sastanka u "Veleprometu", za koji ste rekli...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Samo ako mogu da kažem časni Sude nešto? Ova sveska ima deo, deo od 3. oktobra do 17., što sam beležio neke stvari; pa onda imam na drugoj poginule, ranjene; a onda prazan prostor što sam imao između, tu sam vodio kad sam bio u korpusu, od 1993. godine pa... pa nadalje, tako da vas ne buni to, da kažem stanje kakvo je. Istu tu svesku sam kasnije koristio kad sam bio u korpusu, radio kao oficir.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, može li molim vas neko iz Jedinice za žrtve i svedoke (Victims and Witnesses Unit) ili iz Sekretarijata da se sastane sa njim tokom vikenda i da pokuša da fotokopira ovu svesku za sve strane?

SUDIJA PARKER: Ja mislim da na kraju današnjeg zasedanja...

SVEDOK JAKŠIĆ: Može neko da sada ode u moju sobu. Ja ću mu dati ključ i ta sveska onda može da se donese ovde.

SUDIJA PARKER: Vrlo brzo ćemo završiti sa radom, pa sam hteo da kažem da ćemo organizovati da vas službenik Suda otprati do vaše sobe i da odmah uzme svesku.

SVEDOK JAKŠIĆ: Ja ću predati svesku. Nije problem.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

SVEDOK JAKŠIĆ: Molim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Imate li neke beleške? Govorili ste o sastanku 17. novembra kada vas je major Šljivančanin razrešio dužnosti. Imate li neke beleške u toj svesci koje se odnose na sastanak 20. novembra u "Veleprometu", ako znate?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Mislim da imam neke beleške, ali tek 26. čini mi se. Tek 26. A o čemu – morao bi videti tamo. Imam datume i to, vidi se. Ja sam sasvim slučajno tu beležnicu našao, inače sam sigurno imao neki notes priručni, manji, a ovo je, pošto je bila velika, zato je možda i nisam ni koristio, često nosio sa sobom, taj notes.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Da li ste vodili neke beleške o sastanku sa Mrkšićem? Imate li bilo kakve beleške?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: U toj sveski baš imam naredbu 3. oktobra, mislim da čak i 5. Te dve samo imam, sam vodio. Posle, u toj sveski nisam vodio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, nemate nikakve beleške koje se odnose na sastanak sa pukovnikom Mrkšićem, sastanak na koji ste otišli na zahtev Gorana Hadžića, nemate beleške o tome, koje bi navodile vreme...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne, ne Gorana Hadžića. Gospodina Vojnovića, ne Hadžića, gospodina Vojnovića.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vojnovića.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nemam, nemam. To je bilo usmeno i sve smo usmeno odradili.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Vi ste u vašem iskazu rekli da ste otišli da posetite Mrkšića i da ste se posle toga vratili na sednicu. U Beogradu...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Na sednicu, da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Kada ste u Beogradu prethodno svedočili rekli ste da ste po završetku sastanka sa Mrkšićem otišli u kasarnu gde ste videli Miroljuba Vujovića i Stanka Vujanovića na ulazu. Da li se sećate toga.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Verovatno je to bio prostor, ja pretpostavljam da je to bilo vreme kad sam tražio i za gospođu ovu Kerić, sina. Verovatno u prolazu da je bilo, pa sam ih primetio na puti ispred KPS-a kod kasarne, njih dvojicu da stoje, i onda sam zaustavio vozilo i rekao da sam bio kod Mrkšića i šta... preneo im šta je... šta smo tražili i šta je doneta odluka. Ništa drugo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Isto tako ste rekli da pošto ste rekli Vujoviću i Vojnoviću to što ste rekli, da su se oni uznemirili zbog Mrkšićeve

odluke. Da li se sećate toga?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Bili su revoltirani, tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U stvari, vi ste rekli da su oni "videli crveno" - poludeli, odnosno da su bili vrlo ljuti: To ste rekli istražnom sudiji. Da li to znači da su oni bili besni i zaista uzrujani?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa bili su uzrujani na neki način, tačno. Protesvovali su.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I rekli ste da su u isto vreme dok ste razgovarali sa Vujovićem i Vojnovićem, u kasarni bili autobusi sa civilima?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tako, samo KPS-a, bili su autobusi, video sam autobuse, civili su bili unutra.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Zatim ste naveli u vašem iskazu iz 2003. godine da se niste zadržavali dugo sa Vujovićem i Vojnovićem i rekli ste da ste "otišao sam odatle kući". Ja čitam vašu...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne, ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: "Nisam dugo ostao, i otišao sam odatle kući"?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja se samo sećam da sam njih sreo, da sam im to preneo, i posle se ja s njima nisam zadržao. Da li sam otišao kući, da li u "Velepromet", ne mogu se tačno setiti. Samo znam da sam jako kratko bio - samo im preneo to i gotovo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste sada rekli da ne znate da li ste otišli kući i šta ste radili. Da li je moguće da ste nešto uradili...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne znam precizno. Ono čega se sećam jeste da kad sam vozilon naišao, video, stao, rekao da sam bio kod Mrkšića, da smo tražili da se zločincima sudi kod nas - naredba je odbijena. I to sam samo preneo, ništa drugo.

TUŽILAC WEINER: U redu.

ADVOKAT LUKIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Mislim da postoji greška u transkriptu, zato je sada i gospodin Weiner postavio ovako pitanje. Stranica 82, red 6. svedok je rekao: "Ne znam da li sam otišao kući ili u Velepromet."- a to nije ušlo u transkript.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da, mislim da je sada ovo razjašnjeno.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Weiner. Moraću da vas zamolim da nastavite u ponedeljak.

TUŽILAC WEINER: Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Biće vam drago da čujete informaciju da je gospodin Vasić, koji se nije osećao dobro, bio kod lekara i da se oseća bolje, ali da mu je savetovano da se danas popodne odmara. To je situacija kako je mi znamo.

SUDIJA PARKER: A sada Gospodine Domazet, posle ovog svedoka u ponedeljak, da li imamo sledećeg svedoka?

ADVOKAT DOMAZET: Da časni Sude. Svedok Milošević je u Hagu i koliko znam, gospodin Vasić je s njim već obavio razgovor i spremao se da eventualno čak i danas taj svedok počne. Ali u svakom slučaju, posle svedoka Jakšića će biti svedok Milošević, on je tu.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Domazet.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, znam da želite da brzo završimo, ali samo dva pitanja. Jedno je: Milošević će biti u ponedeljak, a stekao sam juče utisak da njihov sledeći svedok dolazi tek u sredu?

SUDIJA PARKER: Da li će biti pauza između svedoka sledeće nedelje, gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Obzirom da jedan svedok koji je trebalo da doputuje sa Miloševićem je imao srčani udar i u bolnici je, svedok Lešanović je sledeći koji će doći. Ali na žalost, izgleda ne pre srede. I znamo da se vrše pokušaji da onaj svedok Gluščević koji je pod *sub poenaom* treba da dođe - da i on dođe. Ali bojim se da u ovom trenutku ne bih znao tačno da vam odgovorim. Moguće da u utorak nećemo imati svedoka, ako sa ovim svedocima završimo u ponedeljak.

SUDIJA PARKER: Hvala. Dakle imamo Miloševića, a posle njega Lešanovića. Sada moramo da prekinemo sa radom. Gospodine, moram da vas zamolim da se vratite u ponedeljak. U ponedeljak počinjemo sa radom u 14.15 časova.

